

s. 3

Matti J. Kuronen
täytti pyöreitä

s. 7

Ilo irti
heppaleirillä

s. 9

Vetoomus
luonnon puolesta

s. 16

Jaakko Orkamaa
kasvoi pappilassa

Seurakuntatervehdys⁺

9. SYYSKUUTA 2020

Lappeenrannan evankelis-luterilaiset seurakunnat | www.lappeenrannanseurakunnat.fi

Pikku- Helppi apuun!

s. 6

**Lepolan
kappeliaukio
uudistui**

s. 8-9

**Korona
lisää avun-
tarvetta**

s. 10-11

”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.”

Matt. 7: 12

PÄÄKIRJOITUS

Syysunelmia vai toteutuvia toiveita

Koronakevään aikana monen monta tapahtumaa ja projektia siirrettiin tulevaan syksyyn. Kesän auringonpaiste viritti suomalaiset jopa iloiseen huolehtomuuteen saakka ja sai meidät uskommaan toiveidemme toteutumiseen iltojen pimeässä syksyllä.

NYT OLEMME kuitenkin seurakunnissa epävarmassa tilanteessa. On tarkkaan mietittävä, ketkä, missä, ja miten voidaan kokoontua.

MILLÄ TAVOIN nyt pitäisi hoitaa omaa hengellistä elämäänsä ja miten vaalia seurakuntayhteyttä tänä aikana – se lienee ihan avainkysymys.

KUN PUHUMME seurakunnasta, puhumme aina meistä kaikista seurakuntalaisista. Kirkko on sielä, missä sen jäsenekin.

SOITTO NAAPURILLE tai yksin asuvalle ystävälle tai tuttavalle on ihan selkeästi sitä samaa seurakuntatyötä, jota seurakuntien työntekijätkin tekevät. Kastetut seurakuntalaiset siinä kohtaavat toisensa.

ULOSPÄIN NÄYTTÄÄ ehkä siltä, ettei seurakunnissa juuri mitään nyt tapahdu. Mutta kulissien takana erilaisia vaihtoehtoja punnitaan ja suunnitelmia tehdään koko ajan.

SYKSY VIE kesän mennessään, mutta ruskan värit loistavat ja sato kypsyy korjattavaksi sekä konkreettisesti että vertauskuvallisesti. Ei seurakuntien toiminta sentään kokonaan pysähdy. Toivon kynttilät eivät sammu pandemian aikaankaan.

Mikko Ojanen
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen

LUOTTAMUSHENKILÖLTÄ

Mietteitä koronakesän tiimoilta

TÄMÄ KULUNUT KESÄ on ollut poikkeuksellinen monessa suhteessa. Tapahtumia on ollut vähemmän ja se on antanut aikaa läheisille sekä omimmille harrastuksille. Olemme saaneet nauttia kauniista kesästä, retkeilystä jne.

Kesäkuun alusta pääsimme taas kokoontumaan jumalanpalveluksiin. Toivottavasti tilanne ei tästä pahene ja voimme jatkaa edelleen erilaisia kokoontumisia kohtuullisilla rajoituksilla.

Korona-aika on nostanut pintaan asiat, jotka ovat meille tärkeimpiä. Aikaa on enemmän läheisille, itsellekin. Ehkä myös suhde Jumalaan on aktivoitunut. Kysymykset elämän tarkoituksesta ja rajallisuudesta tulevat mieleen, kun vauhti hiljenee. Tämä on ollut mahdollisuus tarkastaa elämän suuntaa. Kun on sinut itsensä, läheistensä ja Jumalansa kanssa, ei tarvitse pelätä tulevaa. Olemme suuremmissa käsissä, jotka ovat kantaneet tähän asti, kantavat nyt ja tulevaisuudessa.

MONELLE ON varmaan noussut myös huolia yhteiskunnan ja yritystoiminnan pysähtymisestä aiheutuvasta työttömyydestä sekä kysynnän pysähtymisestä. Talousvaikeudet ovat lisääntyneet ja huoli tulevaisuudesta jäytää, etenkin, jos elämän turva rakentuu vain rahan varaan.

Perheissä etätyö on tuonut yhteistä aikaa, mikä nostaa pintaan myös mahdolliset ristiriidat ja vieraantumisen. Äkkiä olemmekin toistemme kanssa kasvotusten päivät pitkät ja silloin maton alle lakaistut ristiriidat nousevat esille. Asioita ei voida kuitata kiireellä ja ohittamisella. Pahoinvointi parisuhteessa kärjistyy. Apua kannattaa hakea niin ammattilaisilta kuin luotettavilta ystävilä.

Huolet omasta ja läheisten terveydestä värittävät myös monen etenkin vanhemman ihmisen elämää. Koronatilanne on voinut nostaa jopa kuoleman pelon pintaan. Se onkin aiheellinen, jos välit ovat epäkunnossa Jumalan, läheisten ja itsensä kanssa. On lohdullista, että tähän pelkoon löytyy lääke, anteeksianto. Kohdataan oma syyllisyytemme, puutteemme, rehellisesti Jumalan kasvojen edessä. Hänellä on paljon anteeksiantamusta. Jeesus on sovittanut kaikki meidän syntimme ja laiminlyöntimme. Siihen armoon saamme turvautua elämässä ja kuolemassa. Se vapauttaa rohkeaan elämään, nauttimaan kaikista Jumalan hyvistä lahjoista ja käyttämään saamiamme lahjoja itsemme ja toistemme hyväksi. Tätä sovituksen sanomaa seurakunta on kutsuttu julistamaan.

TÄMÄ ON seurakunnan tärkein sanoma. Seurakunnan tulosta ei voida mitata vain tilinpäätöksen talousnumeroilla. Toki taloutta tulee hoitaa vastuullisesti ja kestävästi, jotta hyvän sanoman esillä pitäminen on mahdollista eri työmuotojen kautta. Me kaikki jäsenet muodostamme seurakunnan ja olemme vastuussa hyvän sanoman näkymisestä arkisessa työssämme ja kohtaamisissamme. Seurakunta tarvitsee meitä. Vapaaehtoisia on ollut tarjolla ja siitä olen luottamushenkilönä kiitollinen.

Tätä kirjoittaessani eläme sadonkorjuun aikaa laajalla Lappeenrannan maaseudulla. Toivottavasti saamme nauttia kauniista syysästä, jotka ovat myös hyviä sadonkorjuuilmoja.

Hyvän Jumalan siunasta kaikille omassa tehtävissänne syksyn alkaessa.

Eino Heinola
Lappeen seurakuntaneuvosto

SEURAKUNTATERVEHDYS Syyskuu 2020

MERKKIPÄIVÄT

Revosti Matti J. Kuronen elämänmuutoksistaan:

”Elämää ei pidä esittää – sitä pitää elää”

MATTI J. KURONEN on vuosikymmenten varrella tullut laajalti tunnetuksi omaperäisellä huumorilla ja suorasanaisena pappina. Elokuussa 80 vuotta täyttäneen värikkään papin elämänvneen lastia ovat lisänneet viime vuosina läheisten sairastumiset. Elämänmuutoksia on ollut ja tullut, mutta muistot vuosien takaisista tapahtumista ovat kantaneet osaltaan aina eteenpäin. Matti J. on ollut jo 1960-luvulta lähtien monissa tapahtumissa ja tempauksissa mukana joita hän mielellään muistelee.

–Valintailaisuudessa piispan vastaanotolla meitä oli kuusi ehdokasta, kun piispa totesi, että muut voivat lähteä, Kuronen jää. Matti J tuli näin valituksi. Piispa oli tuolloin **Osmo Alaja**, joka myöhemmin sitten television **Heikki Hietamiehen** Yllätys, yllätys viihdeohjelmassa – määritteli pappi Kurosen henkilönä humoristisesti omin sanoin, muistelee Matti ja hymyilee.

”Miksi jonkinlainen 'kristillinen vaisto' toistuvasti vetää minua voimakkaammin uskonnotimien kuin uskonnollisten puoleen?”

MATTI J. KURONEN

Matti J. Kuronen vihittiin papiksi lokakuussa 1964. Konnunsuon keskusvankilan vartijan tehtävistä pari vuotta aiemmin alkanut vankilakeikka jatkui vankilapastorina papiksi valinnan jälkeen vuoteen 1969. Papiksi nimittämisestä Matilla on mystinen johdatuksen ajatus ja muisto

Mikkelistä, jossa tämä tapahtui. Hotellihuoneessa hän avasi löytämänsä Dag Hammarsjöldin kirjan Kiinnekohtia, jossa oli teksti: ”En tiedä kuka – tai mikä – kysymyksen esitti. En tiedä milloin se tehtiin. En muista, että olisin vastannut. Mutta, kerran vastasin jollekin tai johonkin; kyllä. Tuosta hetkestä on lähtöisin varmuus siitä, että olemassaololla on tarkoitus ja että elämälläni on sen vuoksi päämäärä”.

–Valintailaisuudessa piispan vastaanotolla meitä oli kuusi ehdokasta, kun piispa totesi, että muut voivat lähteä, Kuronen jää. Matti J tuli näin valituksi. Piispa oli tuolloin **Osmo Alaja**, joka myöhemmin sitten television **Heikki Hietamiehen** Yllätys, yllätys viihdeohjelmassa – määritteli pappi Kurosen henkilönä humoristisesti omin sanoin, muistelee Matti ja hymyilee.

Konnunsuon kynelellä

Vankilapastorina Konnunsuolla Kuronen sai tuta yhteiskunnan laitpuolesta. Yhteiskunnassa käytiin 1960-luvulla vahvaa keskustelua vankeinhoitouudistuksesta ja se siirtyi vankiloihin ja vankien oloihin.

Vangeilla oli aiemmin muun muassa osallistuspakko vankilan jumalanpalveluksiin. Matti J. halusi osallistumisen vapaaehtoisuudelle ja alkoi viedä tietoa sellisiin vapaaehtoisuuksista. Vangit kuuntelivat Kurosta ja kun osallistumisen aika tuli, niin merkkinä ollut sellin oven läppä aukesi joka sellissä osallistumisen merkiksi. Vankilapastorin virassa hän oli vuoteen 1969.

Titteleinä ovat olleet myös mielenterveysseuran puheenjohtajuus, parisuhdeneuvoja ja perheasiain neuvottelukeskusten johtaja. Konnunsuon kuitenkin tarvitsi miestä vielä, kun johtaja **Lea Lehtonen** ilmoitti kerran, että Konnunsuon vankila lopetetaan vuoteen 2011 ja tilanne on kaaos. Alkoi kamppailu – Kaikki Konnunsuon puolesta!

Matti meni rauhoittamaan tilannetta ja muistaa miten vangitkin halusivat vastustaa lopetusta huutaen käytävillä, että Kaikki Konnunsuon puolesta! Konnunsuon kirkon suntiona toimi tuolloin aueraavana tunnettu **Pentti Ylermi Lindgren**.

Päätäjät pitivät kuitenkin päänsä ja iso kansallinen vankilakeskus maatiloiene lopetettiin. Oli vuoden 2011 viimeinen päivä. Matti J. Kurosen äiti kuoli tuon uudenvuodenaaton iltona saman päivän keskioyön kelonolyömällä Konnunsuon sulkeutui. Seremoniana johtaja laitoi metlaludan pääovea vasten ja

Matti J. Kuronen harkitsi kymmenisen vuotta sitten vakavasti uskonnollisen ordotuksisuutta. Mies pysyi kuitenkin evankelisuterilaisena pappina.

–Se oli elämäni lyhyin harvituspuhe, joka kuului: ”Vaiennut vaikerrus on vankilan. Sä siunaa tää maa muistojen”. Tilanne oli tosi harras ja liikuttava, niin että kyynel siinä tuli silmään.

Matti J. teki kaikkiaan 2,5 vuotta jälkihoitotyötä loppumisprosessista henkilöstön kanssa. Konnunsuon kiinteistön menivät Senaattikiinteistön hallintaan, mutta uskonnonvapauslain mukaan kirkon esineet ja kalusto ei sille kuulunut. Kirkko tyhjentettiin kalusteista, mutta risti oli vielä katolla. Se oli kuparia ja haluttuun säilyttää.

–Sille löytyikin paikka Ilkon Skiittasaaresta jossa se nyt tervehdii saareen tulijaa. On nähty tuon uudenvuodenaaton iltona saman päivän keskioyön kelonolyömällä Konnunsuon sulkeutui. Seremoniana johtaja laitoi metlaludan pääovea vasten ja

Matti J:lle jäi loppuhartauksen pitäminen.

–Se oli elämäni lyhyin harvituspuhe, joka kuului: ”Vaiennut vaikerrus on vankilan. Sä siunaa tää maa muistojen”. Tilanne oli tosi harras ja liikuttava, niin että kyynel siinä tuli silmään.

Matti J. teki kaikkiaan 2,5 vuotta jälkihoitotyötä loppumisprosessista henkilöstön kanssa. Konnunsuon kiinteistön menivät Senaattikiinteistön hallintaan, mutta uskonnonvapauslain mukaan kirkon esineet ja kalusto ei sille kuulunut. Kirkko tyhjentettiin kalusteista, mutta risti oli vielä katolla. Se oli kuparia ja haluttuun säilyttää.

–Sille löytyikin paikka Ilkon Skiittasaaresta jossa se nyt tervehdii saareen tulijaa. On nähty tuon uudenvuodenaaton iltona saman päivän keskioyön kelonolyömällä Konnunsuon sulkeutui. Seremoniana johtaja laitoi metlaludan pääovea vasten ja

–Se oli elämäni lyhyin harvituspuhe, joka kuului: ”Vaiennut vaikerrus on vankilan. Sä siunaa tää maa muistojen”. Tilanne oli tosi harras ja liikuttava, niin että kyynel siinä tuli silmään.

Matti J. Kuronen ja lopettaa tutulla huumorillaan.

–On ele enää aktiivinen. Olen radioaktiivinen, sillä oon saanut suoniini radioaktiivista ainetta sydämen toiminnan tutkimuksiin. Lisäksi suostuin vielä tänä vuonna pitämään neljä aamuhartautta radiossa, naurahtaa 80-vuotias Matti J. Kuronen.

Läheisiä kohdanneiden saivauksien jälkeen Matti J. perusti Lappeenrantaan Tuonen tupa-kahvion, jossa keskustellaan kuolemasta.

Luettelo Matti J. Kurosen

KEIJO MARTIKAINEN

Mika Kolehmäinen

SARJAKUVA

M. Kolehmäinen-20

Seurakuntatervehdys⁺

9.9.2019, syyskuu – 52. vuosikerta

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO
Kaakon Viestintä Oy, Kouvolan paino

ILMOITUSMYNTI: KAAKON VIESTINTÄ OY / MEDIAMYYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 648 5973
Katja Broms puh. 040 669 4253
Arja Husso puh. 044 035 0301
Tarja Karhu puh. 040 085 4661
Riikka Muttilainen puh. 044 756 1255
Ilona Peltola puh. 044 767 2222
Anuriikka Poutala puh. 040 707 5107

Hanna Ukkola puh. 040 643 1962
Maarit Vento puh. 040 554 0036

MYNTIJOHTAJA
Marja Niemikoski puh. 044 738 1417

SÄHKÖPOSTIOSOITE
etunimi.sukunimi@kaakonviestinta.fi

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki, Keijo Martikainen, Mikko Ojanen, Päivi Pokkinen ja Marja Talikka

Lehtä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehtä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.

Seuraava numero ilmestyy **25.11.2020**.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi **2.11.2020** mennessä.

JULKAISUJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Mikko Ojanen

TOIMITUSHETTERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

Pixabay

Etsikonaikoja

JEESUS sanoi heille: "Kohta te kaiketi tarjotte minulle sananlaskua 'lääkäri paranna itsesi!' ja sanotte: Tee täälläkin, omassa kaupungissasi kaikkea sitä, mitä sinun kerrotaan tehneen Kapernaumissa". Ja hän sanoi: "Kukaan ei ole profeetta omalla maallaan. Uskokaa minua: Israelissa oli monta leskeä Elian aikana, silloin kun taivas ei antanut vettä kolmeen ja puoleen vuoteen, ja koko maahan tuli kova näänhäätä. Silti Eliaa ei lähetetty heidän luokseen, vaan Sidonin maahan, Sartaissa asuvan leskivaimon luo. (Lk. 4: 23-27)

Vanha Testamentti kertoo monta kertomusta siitä, miten Jumala kutsui kansaansa monenlaisten koettelemusten kautta parannuksen tekoon. Ihmiset eivät kestäneet hyviä aikoja, vaan hyvien aikojen koettaessa alkoivat ajatella pärjäävänsä omillaan, ilman Jumalaansa. Tuloksena tästä oli aina hyvien aikojen loppuminen ja huonojen, suorastaan katastrofaalisten aikojen alkaminen. Jeesuksen lainaus Vanhasta Testamentista on vain yksi lukemattomista vastaavanlaisista kertomuksista.

ERÄÄNLAINAISENA juonteena siinä on Jeesuksen toteamus siitä, ettei kukaan ole koskaan profeetta omalla maallaan. Ihmisen oli ylivoimaisen vaikeaa pitää vaikkapa Jeesusta suurena profeettana, jos oli elänyt hänen kanssaan samassa kylässä.

Jeesushan oli se tavallinen poika, joka vuosikaudet oli tehnyt puuseppänsä töitä isänsä kanssa. On hyvä muistaa, että kaikki me olemme alkujaan hyvin tavallisia ihmisiä. Jumala kutsuu palvelukseensa juuri tavallisia ihmisiä.

AIKOJEN KULUESSA Jumala on aina lähettänyt joukkoomme ihmisiä kertomaan meille siitä, että Jumala tahtoo pelastaa meidät. Näin niin Vanhan Testamentin aikana kuin nykyäänkin. Pelastuksesta on kerrottu ihmisille aikana, jolloin nämä eivät ole katsooneet tarvitsevan sa mitään pelastusta.

Ajat ovat hyvät, ja omillaan tullaan hyvin toimeen. Näin siis voidaan historian opetuksista sanoa, ettei ihminen juuri koskaan ole tarvinnut pelastusta. Sen aika on koittanut vasta kun suuret katastrofit ovat tapahtuneet. Silloin useinkin ihmiset ovat kääntyneet Jumalansa puoleen sankoin joukoin. Pelastusta on kuitenkin tarvittu. Ehkä vain hieman myöhässä.

TÄNÄ PÄIVÄNÄ meitä ympäröi suuri optimismi. Pienistä vastoinkäymisistä huolimatta olemme vakuuttuneita, että ihminen keksii keinot selvitä nykyisistä ja tulevista haasteista omin voimin. Haasteet voivatkin olla mittavia. Ilmastollisyyksen ohella meillä on menossa pandemia, jonka esim. taloudellisia vaikutuksia voimme vain arvailla.

Sapelin kalistelua on monin paikoin maapallollamme. Kuumimpina tilanne taitaa olla Etelä-Kiinan merellä, jossa kasataan koko ajan yhä suurempia sotavoimia molemmin puolin rintamaa. Pienempikin yhteenotto helposti eskaloituu suureksi.

KAIKISSA haasteissamme, tai vaikka vain suuren hyvinvoinnin aikana, on aina paikallaan kääntyä Jumalan puoleen parannusta tekemään. Jumala ohjaa koko ajan kansojen vaiheita. Hänen sallimattaan mitään ei tapahdu, mutta Hän voi sallia suuria koettelemuksia meille saadakseen meidät kääntymään puoleensa. "Hullu sanoo sydämessään, ei ole Jumalaa".

Ajatus siitä, että me ihmiset omasta päästämmeh ohjaisimme historiaamme, on täysin kestävä. Hulluuden aikojen koettaessa ei koskaan ole ollut ihmistä sitä pysäyttämään. Muistimme on varsin lyhyt. Seuraava sukupolvi ei muista edellisen koettelemuksia. Näin siitä alkaa tulla ylpeä ja omahyväinen. Näin jatkuu ihmisen ikuinen kierre katastrofista toiseen.

Tuon kierteen katkaise vain Taivaallinen Isäme kun me Häneen uskomme.

Pentti Berg

Lauritsalan seurakunnan kirkkoherra

Kirkon kuvapankki / Aarne Ormio

EDUSTAJAMME KIRKOLLISKOKOUKSESSA

Kirkolliskokous päättää kirkon linjasta

Kirkon ylin päättävä elin on kirkolliskokous, jossa päätetään kirkkomme oppiin ja työhön liittyvistä linjauksista sekä hallinnosta ja taloudesta.

LAPPEENRANNAN yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtaja **Ilkka Pöyhönen** Joutsenosta on kirkolliskokousedustaja jo toista kautta. Pöyhösen mukaan oppiin liittyvät kysymykset ovat harvem-

min esillä, ja niitä on menneinä vuosina käsitelty tarpeen mukaan.

—Oppiin liittyvät kysymykset ovat erityisen herkkiä, ja niihin liittyvä päätöksenteko vaatii normaalia suuremman

enemmistön, hän toteaa. Oppiin liittyviä kysymyksiä käsitellään erityisesti perustevaliokunnassa, tarvittaessa myös muissa valiokunnissa ja lopulta koko kirkolliskokouksessa.

Pöyhönen kertoo, että käytännön toimintaan liittyvät asiat ovat esillä varsin runsaasti. Aloitteet ovat yksi tie käytännön asioiden käsittelemiseen. Aloitteita oli juuri päättyneessä kirkolliskokouksessakin runsaasti käsiteltävänä. Esimerkiksi kirkon tilastoinnin yksinkertaistamista pohdittiin myös tulevaisuusvaliokunnassa, johon myös Pöyhönen tuli valituksi.

Viime kaudella tulevaisuusvaliokunta käsiteli mm. ns. tulevaisuuskomitean kehittämissesityksiä ja teki niiden pohjalta omat esityksensä joita sitten edelleen käsiteltiin kirkolliskokouksen istunnoissa.

Pöyhönen kertoo käsiteltävänä olevan myös kirkon uuden strategian, joka valmistuu tämän syksyn aikana. Lappeenrannan seurakuntayhtymästä strategiarhymässä on ollut myös professori **Olli Kuivalainen** Lauritsalan seurakunnasta ja yhteisestä kirkkovaltuustosta. Tulevaisuusvaliokunnan on myös annettava lausunto kirkon nelivuosikertomuksesta.

Kirkon tulevaisuutta pohtimassa

Pöyhönen on mukana kirkon tulevaisuusvaliokunnassa, jonka toiminta keskittyy kirkon tulevaisuuteen liittyviin näkökulmiin.

töksenteossa.

—Omasta mielestäni olen työskentelyssä päässyt vaikuttamaan niihin asioihin, joita pidän tärkeinä.

Kirkolliskokous uudistuu

Pöyhösen mukaan kirkolliskokouksen jäsenistössä tapahtuneen suuren muutoksen muuttaneen jossain määrin työskentelyä ja sen tunnelmaa.

”Talous tulee olemaan kestoaiheena niin budjettien, hallinnon kuin tulevaisuus suunnitelmienkin osalta.”

ILKKA PÖYHÖNEN

—Näkökulmat näyttävät jossain määrin kärjistyvän, hän summaa.

—Kenties osalle uusista jäsenistä käsittelytavat ovat outoja ja mm. avioliitokysymys ja siihen liittyvät kannat heijastavat moneen muuhunkin asiaan, Pöyhönen arvelee.

Yhden kestoaiheen Pöyhönen kuitenkin nostaa.

—Talous tulee olemaan kestoaiheena niin budjettien, hallinnon kuin tulevaisuus suunnitelmienkin osalta, siinä riittää pohdittavaa.

Pöyhönen kertoo työskentelyn olevan toisaalta antoisaa, mutta varsin työllistävää. Päivät ovat pitkiä ja nyt tällä kierroksella korona on tuonut oman mausteensa maskeineen ja tarkkoine ruokailupaseerauksineen. Pöyhönen jäi kaipaamaan koronan vuoksi peruttua perinteistä ”saunavaliokuntaa”.

—Elämme nyt tätä aikaa viruksen kanssa – ehkä seuraavalla kerralla pääsemme myös saunomaan, hymyilee Pöyhönen.

EIJA FABRITIUS

Etätyöjaksolla niska- hartiasetu ovat erityisen kovilla! Kireydet ja kivut ovat yleinen riesa. Onneksi apu on lähellä, tule ja varaa aika rentouttavaan hierontaan!

Katso vaihtoehtoja www.fysiowire.fi

FYSIOWIRE
www.fysiowire.fi puh. 020 7497 660
Tietäjänkatu 2 53100 Lappeenranta

Meillä voit käyttää/maksaa Omaishoitajan palveluseteleillä!

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA

040 739 1339
www.kosenkoti.fi

SUOMALAISTA YHTEISÄÄ HUONALLISET YRITYKSET

HAMMASLABORATORIO

SAIMAN HAMMAS

ERIKOISHAMMASTEKNIKKO ATTE PENTTINEN
050-5552499, Valtakatu 30 A 13

Kotisairaanhoido ja Kotihoitopalvelu Kanerva T:mi p. 044 2792379

- Sairaanhoidolliset palvelut
- Verinäytteet
- Lääkejako
- Avustus/asiointipalvelut

Omaishoidon palveluseteliyrittäjä

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Avuksi, iloksi ja seuraksi arkeen ja juhlaan!

www.arkiapukaarina.fi Puh. 050 5626 424

Eksoten palveluseteliyrittäjä

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

Monipuoliset kotisairaanhoido- ja hoivapalvelut

Kotihoiva HuoltoSet
Niina Kokkonen
045 2646979
www.kotihoivahuolto.fi

Kotihoito- ja tukipalvelut
- pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Sairaanhoitajan palvelut
esim. - verinäytteet - injektioit ym.

Lapsiperhepalvelut
Pihatytöt

HYVINVOINTI **Saraste**
Asiantuntijuus ja ammattitaito, tässä avain palveluun attoon.
Palveluseteli tuottaja.

0400 813 774 www.hyvinvointisaraste.fi

Keskustan Fysioterapia
FYSIOTERAPIA - LYMFATERAPIA - JALKOJENHOITO

Vaivako niska, hartiat tai selkä? Kipua nivelissä, turvotuksia?
Varaa aikasi fysio- tai lymfaterapiaan – myös ilman lääkärin lähetettä!
Meiltä myös omaishoidon palveluseteli palvelut.

www.keskustanfysioterapia.fi 05 451 4844 Valtakatu 37 c 24 LPR

- Fysioterapia
- akupunktio
- hieronta/urheiluhieronta

Omaishoidon palveluseteli
smartum ePassi
KAY MEILLÄ Ajanvaraus 010 212 5333

Fysioterapia Kalle Laine
Ilkankatu 1, 53100 Lappeenranta

LaatuJalka
Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048

Jalkojen hoitoa koti- ja laitoskäyttöön
Omaishoidon palveluseteli tuottaja

Lappeenrannan seurakuntien yhteinen kauppa
TOIVON IKKUNA MAAILMALLE

os. Valtakatu 32
Avoinna ma-pe klo 11-17
mm. Onnenpuu-, Tea of Wehmais-, Aduki- ja Micaro-tuotteita, käsitöitä ja adresseja. Tule käymään!

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

PESULA

LAPPEENRANTA
Suonionkatu 27,
p. 0440 419 050

Olemme avoinna MA-TO klo 10-17

IMATRA
Lappeentie 39,
p. 050 431 7450

TÄYDEN PALVELUN PESULA
•Kaikki kodin tekstiilit sekä työhaalarit
•Mattojen pesu tehokkaalla laakapesukoneella
•Pesu myös itsepalveluna ajanvarauksella

PYYKKITYÖTÖ
jo vuodesta 1993

Helmen NAPERONURKKAUS
n. 2-vuotiaasta ylöspäin

Tuo lapsesi asiointien ajaksi viihtymään pariksi tunniksi Naperonurkkaukseen!

Keskiviikkoisin klo 13-16
Kerho huone Helmi, Koulukatu 12

VOIMAA TUMALAA SOSIAALISUUS TIIMAINEN LAULUA

LUUKASKUORO
kuoro etsii uusia laulajia - ota yhteyttä ja lue lisää
www.lappeenrannanseurakunnat.fi
www.facebook.com/luukaskuoro

AARIO **LAULUJA** **LAULUJA** **LAULUJA** **LAULUJA**
A CARPELLA KUORO LAULUJA
ENERGIAA RUKOUS
ELOUSKO YSTÄVÄ SEKAKUORO
ELÄMÄ HYVÄ HARRASTUS

Harjoitukset Lauritsalan srk-kodissa
torstaisin klo 18-19:30 Kauppalanckatu 1,
kuoronjohtaja kanttori Timo Lampinen
timo.lampinen@evl.fi

KOULUIKÄISTEN SEURAKUNTA SOMESSA

Tehtävää ja nähtävää netissä.
Myös syksyn 2020 kerhot ja leirit!

[www.lappeenrannanseurakunnat.fi/
tule-mukaan/kouluikaiset](http://www.lappeenrannanseurakunnat.fi/tule-mukaan/kouluikaiset)

Nettisivut (lue QR-koodi)
Kerhot, leirit, retket, kuorot
Tehtäviä, askarteluohjeita...

Instagram
Ristinollainsta

YouTube
Ristinolla
www.tinyurl.com/Risti0

Kouluikäisten oma kanava!

RISTINOLLA
LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

VARHAISKASVATUS

Iso ilo pienestäkin avusta

Lappeenrannan seurakuntayhtymän varhaiskasvatus aloitti syyskuun alussa PikkuHelppi-toiminnan, joka tarjoaa pienten lasten vanhemmille tukea arkeen ja jaksamiseen.

LASTENOHJAAJANA Lappeenrannan seurakuntayhtymässä nyt 15 vuotta toiminut **Tuija Rikkinen** mielti hoitovapaallaan, miten hän voisi tuoda työhönsä jotain uutta, josta olisi apua perheille.

–Kuulin Tampereella ja Turussa seurakuntien järjestämästä PikkuHelppi-toiminnasta ja laitoin esimiehelleni viestiä, että voisiko tällaista olla meilläkin, Rikkinen kertoo.

–Hän yllätti minut soittamalla, että meillä on jo puhuttu, että tällaista toimintaa voisi alkaa tehdä.

Keskustelussa nousi esille 30 vuotta lastenohjaajana toiminut **Sari Alamäki**. Tästä tulisi Rikkinen asiapari Lappeenrannan seurakuntayhtymän PikkuHelppiin, joka pyörähti viimein käyntiin syyskuun alussa. Tiimin kolmanneksi jäseneksi pääsi varhaiskasvatuksen ohjaaja **Laura Toivanen**, joka ottaa ensisijaisesti vastaan vanhempien yhteydenotot.

Yksin ei jätetä

Monilla perheillä ei välttämättä ole lähellä asuvaa tukiverkostoa, kuten isovanhempiä. PikkuHelppiin kautta vanhemmat voivat saada lastenhoitoapua, jotta nämä voivat esimerkiksi käydä asioilla, tehdä kotitöitä tai levähtää keskellä kiireistä arkea.

–Emme ole lähteneet hirveästi rajaamaan sitä, mitä se apu voi olla ja mitä se ei voi olla, Rikkinen toteaa. Tukea voidaan antaa vaikka tarjoamalla vanhemm-

Sari Alamäki ja Tuija Rikkinen saivat lisävirtaa työhönsä PikkuHelpin aloituksesta.

le juttuseuraa puhelimessa. Lapsiperheissä yöunet saattavat olla vähillä, jos lapsi ei nuku ja vanhempi on sen vuoksi unupunut.

–Jos esimerkiksi vauva on valvottanut ja haluaa nukkua, voidaan tehdä vauvulenkki, Rikkinen sanoo.

–Haluamme olla yhtenä aikuisena tukemassa ja elämässä siinä rinnalla.

"Emme jätä apua tarvitsevaa perhettä yksin."

SARI ALAMÄKI

Kunkin perheen kanssa käydään keskustelu ja räätälöidään sinne paras mahdollinen apu, mitä PikkuHelppiin lastenohjaajat voivat tarjota.

–Emme jätä apua tarvitsevaa perhettä yksin, vaan kyselemme kuulumisia ja ohjaamme herkästi avun piiriin, jos näemme, että perhe tarvitsee enemmän apua kuin mitä me pystymme antamaan, Alamäki kertoo. Tarpeen mukaan vanhemmat voidaan ohjata esimerkiksi seurakunnan diakoniatyön luo. Ulkopuolista apua ei kuitenkaan haeta per-

heen tietämättä, vaan siitä sovitaan vanhempien kanssa näiden niin halutessa.

Matala kynnyks

PikkuHelppi tarjoaa matalan kynnyksen apua: avun piiriin pääsee helposti, eikä vanhemman tarvitse käydä läpi montaa eri vaihetta saadakseen sitä. Aamupäivät kerhoja pitävät lastenohjaajat tekevät PikkuHelppi-työtä yleensä maanantaista torstaihin noin kello yhdestä puoli viiteen. Palvelu on maksuton eikä vaadi seurakunnan jäsenyyttä. Yksi perhe voi käyttää palvelua enintään viisi kertaa, korkeintaan kaksi tuntia kerrallaan. Tarkoituksena on antaa täsmäapua.

–Joku voi tarvita apua kerran, joku viisi kertaa, se katsotaan tilanteen mukaan, Rikkinen toteaa.

Lastenohjaajat voivat tulla sisälle kotiin hoitamaan lapsia, mutta myös pihalla puuhastelu tai esimerkiksi läheisellä leikkikentällä käynti on mahdollista. Lapsen tai lapset voi myös tuoda sovitusti johonkin seurakuntayhtymän kerhotiloista, jos sellainen on vapaana. PikkuHelppiin tullessa kotiin sen ei tarvitse olla tiptopkunnossa.

–Tarkoituksena ei ole tehdä kotitarkastusta, Rikkinen vakuuttaa.

Korona-aikana noudatetaan varovaisuutta, eikä PikkuHelppi voi tulla hoitamaan sairasta lasta.

Kaksikko on innoissaan PikkuHelppiin käynnistymisestä, Rikkinen kertoo.

–Meillä Sarin kanssa on sellainen luonne, että molemmat haluamme kovasti auttaa ja olla ymmärtäjinä siinä rinnalla. Meille on tärkeää, että perheet kokisivat, että on helppo ottaa yhteyttä. Toki olemme tässä mukana työntekijöinä, mutta ennen kaikkea ihmisinä.

ATSO SUOPANKI

PikkuHelppiin yhteydenotot **Laura Toivaselle** p. 040 3126 858 / laura.toivanen@evl.fi

Naperonurkkaus Helmi-kerhotilassa, Kouluk. 12 yläkerrossa keskiviikkoisin klo 13-16. Voit tuoda vähintään 2-vuotiaan lapsesi maksuttomaan hoitoon maks. kahdeksi tunniksi.

Avoin leikkikenttätoiminta Kaukaalla perjantaisin klo 9-11 sis. ohjattua toimintaa leikkipuistossa ja mukavaa yhdessäoloa. Kokoonntuminen os. Parkkarilankatu 28 klo 9. Huonolla säällä sisätiloissa.

Kepparikisoissa esteet yllytyivät vauhdilla.

Täyttä laukkaa!

ODOTUS, ilo ja innostus –näissä tunnelmissa kaksi työntekijää, apuohjaaja ja seitsemän isosta kokoon-tui Tuosan leirikokoukseen elokuun alun torstai- aamu- na, ja siksi teemaan kuulu- van askartelun ja keppareil- la ratsastamisen lisäksi pitäi- si leiriltä ehdottomasti pääs- tä vierailemaan myös ihan oikealla tallilla.

–Halusimme tarjota lapsille helpon tavan tutustua harrastukseen. Aiempaa ratsastuskokemusta ei tarvinnut ollenkaan, kertoo Lampi.

Leiri otettiin hyvin vastaan – kaikki leirin 25 paikkaa varattiin puolessa tunnissa.

–Osasimme kyllä odottaa, että leirille on tulijoita, mutta todellinen suosio yllätti. Leiri jouduttiin rajoitusten vuoksi muuttamaan päiväleiriksi, ja siksi oli vähän epävarma olo, että mihän tästä tulee, Ylä-Kotola pohtii.

"Oli ihana huomata, kuinka kaikki osallistui suurella innolla ja motivaatiolla kaikkeen, kun aihe oli kaikille mieluinen!"

LEIRIN ISONEN

Leirillä yöt vietettiin kotona, mutta päivä oli täynnä hevosaiheista ohjelmaa. Askarteluissa hyödynnettiin ruosteisia muovienkennä, joista tuunattiin valokuvakehyksiä. Kengitysnauloista taas käännettiin pihdeillä erilaisia koruja. Myös perinteiselle leiriohjelmalle kuten pihaleikeille, uimisel- le ja iltanuotiolle oli aikaa. Eriytyisen suuressa suosiossa oli kepparistasutus – leirillä pidettiin keppareiden esteikat ruusukepalkintoi- neen.

Leirin pääpäivä oli ehdottomasti Kiviojan ponitalilla vietetty perjantai. Talli oli Lammelle ennestään tuttu oman harrastuksen ja aiemman yhteistyön kautta ja siksi heppaleirin väki haluttiin viedä juuri sinne. Kiviojan ponitalilla isokaan lapsiryhmä ei ole uusi juttu: tallilla järjestetään omia päiväleirejä, synttäriläpähtymä ja ratsastustunnitkin ovat suosion myötä aivan täynnä. Täyttä laukkaa –leirin ohjelma-ksi järjestyi ratsastusta, kärryajelua, poninhoitoa ja välipala. Neljässä ryhmässä leiriläiset pääsivät kaikkiin

toimintoihin vuorollaan.

Ratsastustunnilla maneesissa leiriläiset harjoittelivat ponin ohjaamista, kokeilivat ravaamista ja lopuksi venyttelivät tehden erilaisia jumppaliikkeitä ponin selässä. Suurin osa oli ratsastustunnilla ensimmäistä kertaa elämässään. Kärryajelulle jokainen pääsi isoen ohjastaman Cirius-ponin kyytiin. Poninohjauksessa harjoitettiin shetlanninponeja ja ihasteltiin niiden suloisia varsoja. Myös tallin tapoihin ja erilaisiin varusteisiin tutustuttiin yhdessä. Välipalaa saimme tallikahvila Wintissä ja samalla pohdimme vastauksia leikkimieliseen hevoskyselyyn. Kaiken tekemisen lisäksi tallilla oli myös paljon muuta nähtävää: koiria, kanoja ja kaneja. Eriytyisesti ihastelimme laiduntavia poneja. Päivän parhaaksi jutuksi leiriläiset äänestivät yksimielisesti ratsastuksen, vaikka kaikki muukin oli ollut kiiva.

Kokonaisuudessaan leiri sai paljon kiitosta. Esimerkiksi isoilla oli kaikilla ennestään kokemusta hevosista ja siksi oli erityisen mukavaa kokoontua työskentelemään leirille yhdessä. Uutta heppaleiriäkin on jo kyselyt. Sekä Lammelle että Ylä-Kotolan mielestä kokemus oli ehdottomasti hyvä.

–On vain niin monta hyvää teemaa, että ihan heti ei uutta samanlaista leiriä päästä järjestämään. Mutta ihan varmasti vielä joskus tulee heppaleiri. Ainakin, jos se on meistä kiinni!

KIRSI LAMPI

KRISTA YLÄ-KOTOLA

Keppariharrastuksen pääsee aloittamaan 9.9. alkaen uudessa kepparikerkossa 2.-6.-luokkalaissille. Keskiviikkoisin klo 16.30-18 osoitteessa Valtakatu 38, 2. krs kerhotila. Ilmoittautuminen lappeenrannanseurakunnat.fi.

Riparilaiset Toveri-risteilyllä Ilkossa

KORONARAJAUKSET estivät huhtikuussa Sammonlahden nelosryhmän viikonloppuleirin. Myös leirimuotoinen rippikoulujakso Kesärannassa vaihtui heinäkuussa päivärippi-kouluksi Sammonlahden kirkolle. Halusimme ryhmätyötä ryhmän risteilyllä heidän kanssaan Ilkon skittiasarelle Joutsenon nuotioveljen Toveri-laivalla.

Menomatka sujui leppoisasti kannella **Virpi**-emännän tekemiä patonkeja mutustellen. Ollimme koukka- neet bussilla Ristikankaan kappelivierailun kautta Lappeenrannan satamaan ja siinä vaiheessa teki jo mieli suo- laista välipalaa, joten pa- tongit maistuivat koko porukalle.

Rantauduttuamme Ilkkoon yksi rippikoulu- laisista tuli kysymään, voimmeko leikkiä kir- konrottaa eli kirkkistä. Emme empineet, sillä yhteinen, porukasta läh- tevä tekeminen on mitä suurimmassa määrin ryhmää tiivistävää toi- mintaa. Eipä aikaakaan, kun hämmästyksemme huomasimme kaikkien jo piiloutuvan rantaki- vikkojen ja sammalmät- täiden taakse. Ja kaikil-

la näytti olevan hauskaa yhdessä.

Nautittuamme Vir- pin tekemää kinkkukiu- sausta suklaavanukkein kesäteologimme **Joonas Paavilainen** otti matkappaan roolin ja tutustutti meidät saaren skiittoihiin. Niitä nuorten kanssa kiertäessä tuli vä- limerellinen olo. Onneksi seurakunta tekee saar- relle retkiä, jotta veneet- tömätkin voivat käydä ihailmassa näitä kau- niita pyhiä rakennuksia kuvankaunisti Saimaata vasten. Riparilaiset oppi- vetten ohessa niemi- ekoteologiaa, kuin eku- meniaakin.

Paistoimme yhdessä vielä makkarat ja nau- timme pullakahvit. Pa- lumattakalla tihutte- li vettä, mutta ruumassa matka taitti minijumik- sen ja yhteislaulun mer- keissä kesäkantorimme **Anna-Lotta Pesosen** eli Nannun johdolla.

Riparilaisten palau- te retkestä oli hyvin positiivinen. Selvästi ret- ki oli ollut useimpien mieleen. Retken jälkeen loppuleiri sujuikin mut- kattomasti ja vapautu- nemmin ryhmäytyneen porukan kanssa.

MAARIT HIRVI

Sammonlahden seura- kunnan kappalainen

Varhaiskasvatuksen PÄIVÄKERHOISSA on vielä tilaa!

Lisätietoja ja ilmoittautuminen www.lappeenrannanseurakunnat.fi

Kastepäivä

La 19.9. klo 12-16
Sammonlahden kirkolla
Hietakallionkatu 7, Lappeenranta

Kastepäivä on tarkoitettu kaikille 0-14 vuotiaalle aikaisemmin kastamattomille

Helppo ja juhlayla tapa viettää kastepäivää, seurakunta tarjoaa kakkukahvit

Lisätiedot ja kastevaraukset:
lappeenranta.palvelupiste@evl.fi 040 3126 282

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

Kummin kaa-leiri Kesärannassa 13.-15.11.2020

Ilmoittautuminen lappeenrannanseurakunnat.fi

Hinta 35 €/hlö

Lisätietoja:
Reetta Karjalainen 0403126307 reetta.karjalainen@evl.fi
Markus Rantanen 0403126441 markus.rantanen@evl.fi

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

ORON RIPARI 2021

Parikkalan Oronmyllyllä on järjestetty vuosikymmenten saatossa useita rippikoululeirejä – nyt on jälleen Oron riparin aika!

Kesällä 2021 järjestetään rippileiri, joka alkaa keski- viikkona 9.6. ja päättyy konfirmaatioon la 19.6.2021. Rippikoulun hinta 495€.

Ilm. viim. 4.10.2020 Oronmyllylle.

Lisätietoja:
oronmylly.fi/tapahtumat

Yhteistyössä:

PARIKANNIEMISÄÄTIÖ Kansanlähetys Etelä-Saimaa

Oronmyllyssä, Oronmyllyn loma- ja kurssikeskus Oronmyllyntie 250, 59310 SÄRKISALMI Puh. 0400 793 441, toimisto@oronmylly.fi

Kouluikäisten leirit syksy 2020

2.-4.10. Enkelin siipien havinaa Tuosassa 1.-3.lk tytöille, 35€

9.-11.10. Loista ja liiku Kesärannassa 4.-6.-luokkalaissille, 35€

19.-20.10. Kaverille kanss Tuosassa 1.-3.-luokkalaissille, 30€

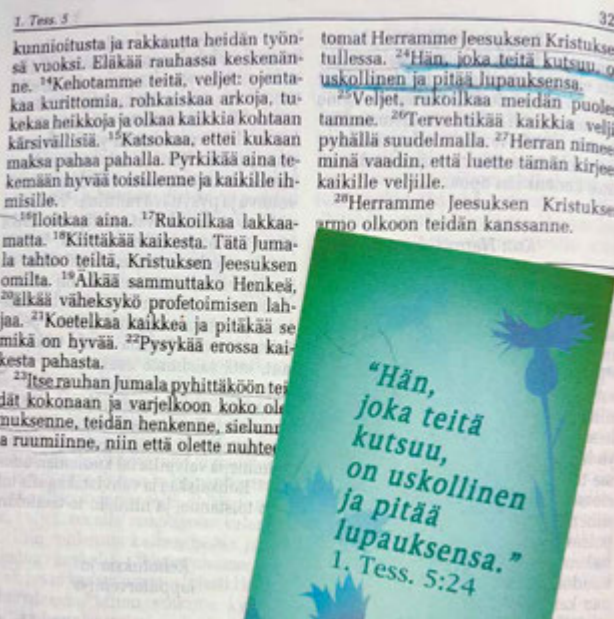
30.10.-1.11. Silpien suojassa Piiluvassa 4.-6.lk tytöille, 35€

30.10.-1.11. VALO/PIMEYS Tuosassa 1.-7.lk pojille, 35€

13.-15.11. Kummin kaa Kesärannassa kummeille ja kummilapsille, 35€/hlö

Ilmoittautuminen alkaa ma 24.8. klo 7.00 ja päättyy kolme viikkoa ennen leirin alkua tai kun leiri on täynnä.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen lappeenrannanseurakunnat.fi LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

RAAMATTU TUTUKSI

Kutsujan lupaus

TIEDÄT ehkä sen tunteen, kun joku Raamatunkertomus tai jae tulee suoraan kohti. Vaikka teksti olisi kirjoitettu tuhansia vuosia sitten ja sen ovat lukeneet miljardit muutkin ihmiset, niin jotkut sanat on tarkoitettu juuri sinulle, juuri johonkin tiettyyn hetkeen. Kutsun tällaisia suoraan omaan sydämeen osuneita raamatunkohtia kultajyviksi. Kaikista kallein kultajyvä on kulkenut matkassani jo 20 vuotta. Kohta kuuluu näin:

”Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa.”

1. TESS. 5:24

Paavalin ensimmäinen kirje tessalonikalaisille on kirjoitettu noin vuonna 50 ja se saattaa olla vanhin teksti koko Uudessa Testamentissa. Paavali ei pystynyt viipymään Tessalonikan seurakunnassa kovin pitkään ja siksi hän lähetti kirjeellä tuoreelle seurakunnalle ohjeita ja rohkaisun sanoja.

Paavalin sanat rohkaisivat minuakin, kun olin tuore seurakuntalainen. Jäin rippikoulun jälkeen mukaan seurakunnan nuorten toimintaan. Uskonelämäni oli kuitenkin vähän häilyväistä, ajoittain epäilytti kovastikin. Erään kerran nuortenillan pitäjät jakoi meille oman voimajakeensa Raamatusta. Se oli juurikin 1. Tess. 5:24.

Koin, että jae käänsi uskonkäsitykseni ympäri. Olin kuullut riparilla Jumalan kutsun, mutta en ihan uskaltanut luottaa siihen. Mutta kyse ei ollutkaan siitä, olenko itse Jumalalle uskollinen vaan siitä, että Jumala on minua kohtaan uskollinen. Kyse ei ollutkaan siitä, jaksanko itse roikkoa Jumalassa vaan siitä, että Jumala pitää minusta kiinni. Jeesus on luvannut olla kanssamme kaikki päivät maailman loppuun asti ja Hän on kanssamme tämän maanpäällisen elämän jälkeinkin.

Rohkeutta luottaa Kutsujaan on tarvittu myöhemminkin. Teologian opintojen aikana minulla oli vahva sisäinen kutsu papin tehtävään. Valmistumisen jälkeen sain kutsun Lappeenrannan seurakunnan palvelukseen ja tuo kutsu teki pappisvihkimyksen mahdolliseksi. Nykyään kultajyvä kulkee mukanani etenkin rippikoulussa. Isoset ja vetäjät kirjoittavat riparin leirilehteen kiitossivun ja omalla kiitossivullani tahdon aina jättää rippikoululaisille 1. Tess. 5:24 muistolauseeksi. Jae on ollut minulle suureksi rohkaisuksi, ehkä se voi rohkasta myös jotakuta toista.

REETTA KARJALAINEN
seurakuntapastori,
Lappeenrannan seurakunta

HAUTAUSTOIMI

Lepolan hautausmaahan kappeli- aukio sai uudet pihdat

Lepolan hautausmaalla kappelin edessä oleva Ilmari Wirkkalan vuonna 1938 suunnittelema pihtakujan ne rakentui uudestaan.

KEVÄTTALVESTA Lepolan hautausmaalla kaadettiin kappeli- aukion rivi pysyyn kuolleita tai huonokuntoisia pihtoja. Osa puista oli kaatunut myrskyssä itseksien harventaen rivistöä. Tehdyn puunkuntokartoituksen mukaan vuoden sisällä kaadettavia puita löytyi kahdeksan. Erityisesti pohjoispuolella olevat pihtat olivat hautojen kaivamisesta ja muusta hautausmaaliikenteestä kärsineet eniten.

Viime vuosina tuulen kaatamat puut ovat vaurioittaneet läheisen parkkipaikan autoja. Henkilövahinkoja ei onneksi ole tullut, ja yksi tärkeimmistä syistä puiden uusimiselle onkin juuri turvallisuus. - Hautausmaahan käyttäjien turvallisuus on meille ykkösjuutu. Sen jälkeen tulee yhtenäisen ja kauniin yleisilmeen ylläpitäminen alkuperäisen suunnitelman mukaisesti, hautausmaahan päällikkö **Seija Kuosmanen** painottaa.

Alkuperäisen suunnitelman mukaisen puurivistön aikaansaamiseksi jäi ainoaksi vaihtoehdoksi vaihtaa puut, olivathan vanhat puut noin 70-vuotiaita. Kun puut uusittiin kerralla, saatiin aikaan tasakokoinen kuja. Kuosmanen mukaan tämä oli erityisen tärkeää yhtenäisen ilmeen saavuttamiseksi, onhan kyseessä muotoistutus.

Uusi kujanne syntyi talkoovoimin

Pihtakujan teettäminen tehtiin 26.–27.8. talkoovoimin. Mukana oli

Istutuksessa tarvittiin sekä käsi- että konevoimaa.

Taimien istutus sujui nopeasti ahkerien talkoolaisien toimesta.

sekä hautausmaahan henkilökuntaa, 10 alan opiskelijaa Harjun oppimiskeskuksesta opettajan kera, Marttoja sekä talkoolaisia.

Uusi istutus tehtiin n. 200 cm korkeista siperianpihdan taimista. Kottimaiset Huutokosken taimiston viljelemät taimet tulivat metalliverkko-paakkutaimina Tirilän puutarhan toimittamina.

Yhteensä kappelin ympärille istutettiin 38 pihtaa. Istutusurakka vaati melkoisesti myös käsityötä koneiden lisäksi, sillä noin kaksimetriset taimet vaativat useamman ihmisen työpanoksen. Lisäksi pohjatytöt ja viimeistely sekä jälkihoito vaativat oman osuutensa.

-Homma sujui hienosti, josta olemme erittäin iloisia, sanoo Kuosmanen tyytyväisenä. Toisen päivän urakaksi jäikin enää pintojen viimeistelytyöt ja kahden varataimen istuttaminen hautausmaalle.

Kuosmanen kiittääkin lämpimästi kaikkia urakassa mukana olleita.

-Taimet saatiin päivässä istutettua, mikä oli loistosuoritus!

Lopputuloksena tasainen rivistö tuuheita ja terveitä pihtoja, kannattaa käydä ihailmassa.

EIJA FABRITIUS

Seija Kuosmanen

Lusien taimien myötä muotoistutus tuli hyvin esille.

Seija Kuosmanen

Seija Kuosmanen

VETOOMUS

Luonnon ja ihmisen puolesta 2020

SAIMAAN latvavesien puolella Heinävedellä, Leppävirralla ja Tuusniemellä virisi vuonna 2018 voimakas julkinen keskustelu alueella tehtyjen kaivosvaltausten tultua julkisuuteen. Keskustelu kaivoshankkeista laajentui maakunnalliseksi ja pian maakuntarajat ylittäen koskemaan koko Saimaan aluetta.

Keskusteluun osallistuvien joukko laajeni nopeasti; paikkakuntien vakituiset ja vapaa-ajan asukkaat, monet yhteiskunnalliset toimijat, media, julkisuuden henkilöitä, ortodoksinen kirkko ja sen Heinävedellä sijaitsevat luostarit. Eduskunnassa syntyi Love Saimaa -niminen, puoluerajat ylittävä ryhmittyä. Keskusteluun liittyen antoivat 10.9.2018 Saimaan alueen luterilaisten hiippakuntien piispat, **Seppo Häkkinen** (Mikkeli) ja **Jari Jolkkonen** (Kuopio), julkilausuman Luonnon ja ihmisen puolesta.

Kesän kynnyksellä 2020 tuli esiin uusia kaivostoimintaan tähtäviä tutkimushankkeita Juvan, Sulkavan ja Puumalan alueilla. Myös tässä tapauksessa syntyi nopeasti hankkeista huolestunut kansalaisaktiivisuus.

Kasvukeskusten ulkopuolisen Suomen todellisuutta on taantuva väestönkehitys, työpaikkojen väheneminen, elinkeino- ja palvelurakenteen haasteet. Tähän näköalaan kaivosteollisuus luo toivoa, ainakin hetkellisesti. Kuitenkin osa kunnista, joita nämä suunnitelmat koskettavat, ovat jo ehtineet ottaa yksiselitteisen kieltäisen kannan hankkeisiin.

Yhteistä vastuuta osoittaa tuulet yhteiskunnassamme kehittää erityisiä yhteiskunnallisia tuen muotoja niille alueille, jois-

sa luonnon säilyttäminen ja ta- navedellä, Leppävirralla ja Tuusniemellä virisi vuonna 2018 voimakas julkinen keskustelu alueella tehtyjen kaivosvaltausten tultua julkisuuteen. Keskustelu kaivoshankkeista laajentui maakunnalliseksi ja pian maakuntarajat ylittäen koskemaan koko Saimaan aluetta.

Keskusteluun osallistuvien joukko laajeni nopeasti; paikkakuntien vakituiset ja vapaa-ajan asukkaat, monet yhteiskunnalliset toimijat, media, julkisuuden henkilöitä, ortodoksinen kirkko ja sen Heinävedellä sijaitsevat luostarit. Eduskunnassa syntyi Love Saimaa -niminen, puoluerajat ylittävä ryhmittyä. Keskusteluun liittyen antoivat 10.9.2018 Saimaan alueen luterilaisten hiippakuntien piispat, **Seppo Häkkinen** (Mikkeli) ja **Jari Jolkkonen** (Kuopio), julkilausuman Luonnon ja ihmisen puolesta.

Kesän kynnyksellä 2020 tuli esiin uusia kaivostoimintaan tähtäviä tutkimushankkeita Juvan, Sulkavan ja Puumalan alueilla. Myös tässä tapauksessa syntyi nopeasti hankkeista huolestunut kansalaisaktiivisuus.

Kasvukeskusten ulkopuolisen Suomen todellisuutta on taantuva väestönkehitys, työpaikkojen väheneminen, elinkeino- ja palvelurakenteen haasteet. Tähän näköalaan kaivosteollisuus luo toivoa, ainakin hetkellisesti. Kuitenkin osa kunnista, joita nämä suunnitelmat koskettavat, ovat jo ehtineet ottaa yksiselitteisen kieltäisen kannan hankkeisiin.

Yhteistä vastuuta osoittaa tuulet yhteiskunnassamme kehittää erityisiä yhteiskunnallisia tuen muotoja niille alueille, jois-

sa luonnon säilyttäminen ja ta- navedellä, Leppävirralla ja Tuusniemellä virisi vuonna 2018 voimakas julkinen keskustelu alueella tehtyjen kaivosvaltausten tultua julkisuuteen. Keskustelu kaivoshankkeista laajentui maakunnalliseksi ja pian maakuntarajat ylittäen koskemaan koko Saimaan aluetta.

Saimaan alueen seurakunnilla on merkittävästi maanomistusta Saimaan rannoilla, mukaan lukien lukuisat seurakuntien leiri- ja toimintakeskukset, joille luontoarvot ovat yhä tärkeämpiä. Seurakunnat ovat myös asianomistajia Saimaan ympäristöstä uhkaavissa asioissa.

Saimaan alueen seurakuntien kirkkoherroina ilmaisemme kaivostoimintaan liittyvästä uhkasta, joka ei saa realisoi- tua luontoarvoiltaan ainutlaatuisia saamaamme tehtävään järvi- luonnon kokonaisuudessa.

Nyt on aika kiinnittää huomiota kaivoslain valmisteluun, jota siinä toteutuisi lyhytnäköisen taloudellisen edun sijasta luonnon ja ihmisen paras. Seurakunnat kiinnittävät huomiota luomissa saamaamme tehtävään suojella luomakuntaa, myös tulevia sukupolvia varten.

Luonnon puolesta toimisamme toimimme aina lopulta myös ihmisen puolesta.

Saimaan alueen luterilaisten seurakuntien kirkkoherrot Mikkelin hiippakunnan alueelta

ARTO MARTTINEN, Imatra
TERO KALPIO, Joutseno
SIRKKA PYLKKÄNEN, Juva
MIKA LEHTOLA, Lappeenranta
HANNU HAIKONEN, Lappeenranta
PENTTI BERG, Lauritsala
JUHA PALM, Mikkeli
MARJA-LIISA MALMI, Parikkala
HELENA CASTREN, Puumala
LEENA HAAKANA, Ruokolampi
JUHA EKLUND, Sammonlahti
SAMMELI JUNTUNEN, Savonlinna
HANNE-MAARIA RENTOLA, Sulkava
LEA KARHINEN, Taipale

Atso Suopanki

Diakonian viran päivää – D-day:tä – vietettiin taas 1.9.

DIAKONISSOJEN ja diakonian virat ovat olleet osa kirkon arkityötä jo 148 vuoden ajan. Perinteistä kansallista diakonian viran päivää vietettiin ti 1.9. jolloin Lappeenrannan seurakuntayhtymän diakoniatyöntekijät olivat Marian aukiolla klo 11-13 tapaamassa ihmisiä ja kertomassa diakoniatyöstä ja sen mahdollisuuksista.

Diakoniatyö on kristillisestä uskosta nousevaa palvelua ja auttamista – ensisijaisesti pyritään auttamaan heikommissa asemassa olevia kanssaihmiä, tiivistää Lappeenrannan seurakunnan diakonissa **Marika Gustafsson**.

Diakoniatyö voi olla esim. keskustelua, kotikäyntejä, taloudellista apua, ryhmätoimintaa, leirejä ja tapahtumia tai muita yhteisöllisyyttä tukevia toimintoja, vammaistyötä tai päihde- ja kriminaalityötä. Diakoniatyö ja sen vapaaehtoiset ovat suuressa roolissa yhteisvastaavuudessa, joka paneutuu yhteiskunnallisiin teemoihin. Diakoniatyöntekijät korostavatkin, että niin yhteisvastaavuudessa mukana olo, kuin muu yhteistyö eri

auttajatahojen kanssa on ensiarvoisen tärkeää.

Diakoniatyöllä on pitkä historia
D-day eli diakonian viran päivää juhlietaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ensimmäiseksi diakonissaksi 1.9.1872 vihityn **Matilda Hoffmanin** kunniaksi. Hoffman ja hänen seuraajansa ovat olleet monessa auttamistoiminnassa kehittäjän roolissa, esim. kehittämässä sairaanhoitoa ja kotihoitoa. Eräs tärkeä tehtävä on kautta aikojen ollut vapaaehtoistyön koordinoiminen. Diakoniatyö kuitenkin elää ja muuttuu muun yhteiskunnan mukana.

Diakoniatyön tärkein tavoite on kohdata ihminen ja auttaa heitä, joilla asiat eivät ole yhtä hyvin.
–Ole rohkeasti yhteydessä, yksin ei tarvitse asioita miettiä, he kehottavat. Diakoniatyöntekijämme yhteystiedot löydät verkkosivuiltamme www.lappeenrannanseurakunnat.fi tai vaihtoeeseen p. 040 3126 600.

EIJA FABRITIUS

➤ Tutustu Diakoniatyöhön Lappeenrannassa paremmin seuraavassa Seurakuntatervehdyksessä!

Diakoniatyöntekijät kohtasivat ihmisiä Marian aukiolla.

AdobeStock

DIAKONIATYÖ

Korona-ajan vaikutukset näkyivät ja näkyvät useammalla tavalla

Kevään koronaepidemia muutti yhteiskunnan tasapainoa. Taloudellinen turva ja yhteiskunnan normaalit, arkea tukevat palvelut monin paikoin jopa romahtivat. Selviämistä ja normaaliutta tuettiin ja tuetaan poikkeusoloihin räätälöidyillä palveluilla.

DIAKONI Ari Tuomikoski kertoo, että moni huolestui päiväkeskusten ja ruoan jakopaikkojen sulkeutumisesta. Nekin paikat, jotka jäivät auki, joutuivat lopettamaan aktiiviset työtoiminnot. Samalla hävisivät monelle tärkeät kohtauspaikat ja vertaistuki.

Kun yhteiskunta suljettiin, syntyi huoli itselle tärkeiden palvelujen häviöstä ja kuinka selvitä arjessa, kun jo ennen koronaa elämä on ollut taloudellisesti tiukkaa.

Koulusta kotiin jääneet lapset haastoivat, tukitoimista huolimatta, perhei-

den arkea ja taloutta esim. lisääntyneen ruokatarpeen ja jaksamisen haasteiden kautta. Osa lapsista olisi tarvinnut koulussa oloa oman oppimisensa tueksi, etäopiskelu voi olla haastavaa.

Samoin yhtäaikainen etätyön ja etäopiskelun yhteensovittaminen tai perheen toimeentulon supistuminen esim. lomautusten vuoksi toi uutta haastetta arkeen.

Ruoka-apua yhteistyönä

Seurakunnat ympäri Suomen tehostivat yhteistyö-

verkostojen kanssa kauppojen hävikkiruuan keräystä ja jakelua. Kotiin kulje-

”Ruoan kotiinkuljettajana työ näyttäytyi sekä tarpeellisena, että erittäin palkitsevana.”

KRISTINA SAARNIO

tusrinkejä tehtiin. Lappeenrannan seurakuntayhtymä

ohjasi varoja diakoniatyölle ja ruoka-apuun sekä ihmisten auttamiseksi taloudellisesti kuin elintarvikkeita ostamalla ja jakamalla niitä tarvitseville. Seurakunnan ruoka-avusta tulikin monelle se pelastus.

Ruoka-apua jakamaan saatiin myös Lappeenrannassa joukko vapaaehtoisia. **Kristiina Saarnio** oli yksi vapaaehtoisista, jotka kuljettivat ihmisille seurakunnan ruokakasseja koteihin.

–Kun tilanne keväällä muodostui sellaiseksi kuin se oli, ilmoitin seurakunnalle olevani valmis vapaaehtoistyöhön. Ruoan ko-

tiinkuljettajana työ näyttäytyi sekä tarpeellisena, että erittäin palkitsevana, hän kertoo.

Lappeenrannan seurakunnat perustivat diakoniatyön koordinaattorin väliaikaisen tehtävän ja ryhtyi hoitamaan keskitetyt sekä ruoan keräystä ja jakelua, myös avun välitystä palvelupuhelimen välityksellä.

Palvelupuhelinta mainostettiin niin Etelä-Saimaan verkkosivuilla, somessa kuin radiossakin. Tuloiksenä oli 1.4.-31.7. lähes 900 puhelua. Itse ruokakasseja, joihin oli koottu kauppojen hävikkiruokaa sekä seurakuntayhtymän ostamat kassit, jaettiin yhteensä 1665 kassia liki 650 talouteen.

Seurakuntayhtymän ja Eksoten yhteistyössä pitämässä Päiväkeskus Tikan-kulmassa jaettiin lahjoitusruokaa 1618 kassia ja EU:n elintarvikkeita 646, puheluita oli liki 400.

Seurakuntien työntekijöiden ja vapaaehtoisten yhteistyö rakennettiin keväällä nopeasti, mutta se saatiin pian toimivaksi. Mukana olleet kehuivat toimintaketjun toimineen hyvin alkuhässäkän jälkeen ja pääasiassa, avun toimittaminen sitä tarvitseville ihmisille, saatiin toteutettua.

Avun tarpeen kasvuun varaudutaan

Vaikka elokuussa tahti onkin hiljentynyt sekä soittojen kuin avun tarpeen osalta, ei tarve ole poistunut. Tuomikoski muistuttaakin, että taloudellisen avun tarve näkyy yleensä viiveellä. Perheet yrittävät monesti ensin selvitä kaikilla muilla tavoilla. Monia uusia asiakkaita onkin tullut myös seurakunnille ja päiväkeskukseen.

–Tarve on edelleen normaalia suurempi, ja odotamme syksyllä kysynnän lisääntyvän – niin ruokavalle kuin taloudelliselle avullekin, Tuomikoski lisää.

ARI TUOMIKOSKI
EIJA FABRITIUS

Pasi Riepponen

Neljä lappeenrantaista ruokakauppaa jakaa hävikkiruokaa.

RUOKA-APU

Hävikkiruokaa hakemassa

KEVÄÄLLÄ koronaepidemia pahentuessa Lappeenrannan seurakunnissa mietittiin, miten ihmisiä voisi tukea uudessa vaikeassa tilanteessa. Monilla oli tarvetta akuutille ruoka-avulle, asiointiavulle ja keskustelulle. Apu haluttiin järjestää keskitetyksi ja sen vuoksi perustettiin palvelupuhelin, johon apua tarvitsevat lappeenrantaalaiset saattoivat soittaa. Palvelupuhelimen päivystyksessä, hävikkiruuan noutamisessa ja ruuan kuljettamisessa oli mukana niin työntekijöitä kuin vapaaehtoisia.

Halusin itse ehdottomasti olla mukana auttamassa. Puna ydintöiden lisäksi mieltä, miten voisin olla avuksi. Aamuvirkkuena entisenä postinjakajana mi-

nulle sopi parhaiten hävikkiruuan hakeminen varhain aamulla. Hävikkiruua täydennetään seurakuntien jakamaa ruoka-apua.

Kolmen alle 5-vuotiaan lapsen isänä en ole kaikkina aamuina tarvinnut herätyskelloa herätäkseni. Olen huhtikuusta asti ollut mukana, kesän vapaita lukuun ottamatta, miltei joka viikko keskiviikkoisin ja perjantaisin. Päivät ovat olleet joskus pitkiä, mutta koen, että voin tällä tavalla elää erällällä tavalla kristillistä lähimmäisenrakkautta todeksi. Minusta on myös virkistävää tehdä työtä, joka poikkeaa aika paljon niin sanotusta siististä sisätyöstäni.

Hävikkiruuan hakijoiden saalis vaihtelee joka

”Rajoitukset, lomautukset, irtisanomiset ja muut elämäänme olennaisesti vaikuttavat toimet voivat lisätä avuntarvetta niidenkin osalta, jotka tulevat toimeen omillaan normaalitilanteessa.”

kerta. Saamme mukaan hyvin erilaisia tuotteita; lihaa, maitotuotteita, leipää, hedelmiä, vihanneksia, mutta myös kukkia ja suklaata sekä kaikkea siltä väliltä.

Hävikkiruuan hakeminen jatkuu yhä. Yhteistyötä Lappeenrannan seurakuntien kanssa tekee neljä lappeenrantaista ruokakauppaa. Olen ylpeä ja kiitollinen siitä, että Lappeenrannan seurakunnissa on yhteistyössä työntekijöiden, vapaaehtoisten ja ruokakauppojen kanssa onnistuttu luomaan järjestelmä, joka tarvittaessa palvelee monia ihmisiä. Kesän aikana tilanne on ollut melko rauhallinen Etelä-Karjalassa ja avuntarvitsevien määrä on laskenut keväästä.

Syksyn tilanne on epävarma. Emme voi tietää, mihin suuntaan tilanne koronaviruksen suhteen etenee. Rajoitukset, lomautukset, irtisanomiset ja muut elämämme olennaisesti vaikuttavat toimet voivat lisätä avuntarvetta niidenkin osalta, jotka tulevat toimeen omillaan normaalitilanteessa. Siksi on tärkeää, että olemme valmiit auttamaan, kun ihmiset sitä tarvitsevat.

PASI RIEPPONEN
seurakuntapastori,
Sammonlahden seurakunta

ARMI AUTTAA

Mitä kirkon kellojen soitolla tarkoitetaan?

KIRKONKELLOJA voidaan soittaa monissa eri tilanteissa. Yleisin tilanne on ennen jumalanpalvelusta ja sen jälkeen soitettavat kellot. Sunnuntaiaamuisin soitavat ensin kirkkomatille kutsuvat huomenkellot, paperin saapumisesta kertova pinkello ja lopuksi yhteensoitto. Jumalanpalveluksen jälkeen kuuluaan loppusoitto.

Sielunkelloja soitetaan seurakuntalaisten kuoltua omaisten toiveesta. Saattokellot soitavat hautajaisissa, kun vainajaa viedään kirkosta hautausmaalle. Vuonna 2016 myös

Lappeenrannassa kirkkojen kellot soivat saattojen muiden kirkkojen tavoin soitoksena myötätunnosta Syyrian sodan ja etenkin Aleppon pommitusten uhreille.

Lappeenrannassa talvisodan päättymisen muistopäivän yhteydessä on soitettu kirkonkelloja 10 minuutin ajan. Kirkonkelloja voidaan soittaa myös sunnustien ja häiden yhteydessä. Kelloja voivat soittaa sunnuntia ja vahtimestarit kirkon teknikkasta riippuen tekstiiviestillä, ohjauspaneelista ajastamalla tai nappia painamalla.

Kaunista kiitosta –konsertti
– LAULUJA VALOKSI JA VOIMAKSI

HANNA EKOLA, LAULU

VIRPI SALO, PIANO JA LAULU

LAPPEEN MARIAN KIRKKO
SU 27.9.2020 KLO 18

Tervetuloa hoitamaan ja lämmenheikseen konserttiin!

Ilj. Lappeen uk Vapaa pääsy - Ohjelma 10 e /veikko -tuotto Lappeen kirkon pääkirjuriin osittain

KUULUTUS

Lappeenrannan seurakuntayhtymän Lepolan hautausmaalla on n. 500 määrääjäksi luovutettua hautaa, joiden hallinta-aika on päättynyt tai päättyy 31.12.2020. Hautaoikeuden haltijan hakemuksesta hautaoikeuden voimassaoloaika voidaan jatkaa. KL 17 LUKU 2 § H

Hautaoikeuden haltijaa pyydetään ottamaan yhteyttä asiassa seurakuntamestari Matti Puumalaiseen, puhelin 040 3126 255. Lista niistä haudoista, joiden hallinta-aika on päättynyt tai päätymässä, on nähtävillä Lappeenrannan seurakuntayhtymän kotisivuilla www.lappeenrannanseurakunnat.fi. Kuulutuksesta on laitettu tiedote haudoille. Haudalla olevaa kuulutuslappua ei saa poistaa.

Lappeenrannassa 31.8.2020
Lappeenrannan seurakuntayhtymä
Yhteinen kirkkoneuvosto

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

Mies, hellitä hetkeksi!

Miesten retriitti

pe-su 16.-18.10. Tuosan leirikeskuksesta, Vehkataipaleentie 520
Retriitissä on tilaisuus levähtää, virkistäytyä, olla hiljaisuudessa ja kuunnella Jumalan puhetta.

Aloitamme pe klo 18 ja päätämme yhdessä-olon su klo 15. Hinta 90 € (täysihoito yhden hengen huoneissa). Retriitin vetäjinä Juha Eklund ja Timo Lampi.

Ilm. 25.9. mennessä (mieluesti mahd. pian):
Liisa Hovi: 040 3126 208, liisa.hovi@evl.fi.
Tiedustelut: Juha Eklund, 040 3126 500, juha.eklund@evl.fi.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Vihkipäivä
La 10.10.2020 klo 14-18
Lappeenrannan kirkossa
Mannerheimink. 1

Avoliittoon vihkiminen tai muualla solmitun avioliiton siunaus
Seurakunta tarjoaa kakkukahvit ja tarvittaessa myös vihkimisen todistajat
Lisätiedot ja varaukset: 040 3126 282
lappenranta.palvelupiste@evl.fi
Esteidentutkinta: dvv.fi/henkiloasiakkaat TAI esteidentutkinta.fi

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

Kampuspapiit toivottavat siunausta uudelle lukuvuodelle!

Sari Kosonen
040 3126 823
sari.kosonen@evl.fi

Aki Lasonen
040 3126 704
aki.lasonen@evl.fi

Bach to You
Jouni Somero
Piano

21.10.2020 klo 18.00
Lappeen Marian kirkko, Valtakatu 35

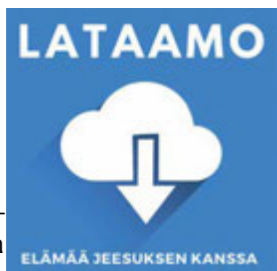
Puh. 0400428778 info@finnconcert.fi

FINN CONCERT OY
KONSERTTITOIMISTO

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

Syksyn 2020 Lataamot

Jeesus lupasi olla aina meidän kanssamme. Lataamossa me opetamme elämään sitä todeksi arjen keskellä. Tutustumme siihen, mitä Raamattu opettaa Jeesuksen seuraamisesta ja harjoittelemme, miten voimme laittaa sen käytäntöön. Jaamme omia kokemuksiamme, niin onnistumisia kuin kompastumisia, jotta voimme innostua ja oppia toisiltamme!

La 26.9. klo 13 alk. Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalankatu 1

Iltapäivän teema: Miten käsitellä sisäistä kipua? Miten työstää elämän kriisejä, menetyksiä ja menneisyyttä? Mukana pastori Erja Kalpio. Alustus, jakamista, rukousta, kahvit.

La 21.11. klo 13-16 Lauritsalan seurakuntakodilla, Kauppalankatu 1

Iltapäivän aiheena Ylistys. Vieraana Pekka Hautakangas. Kahvit.

La 21.11. klo 18 Kristittyjen yhteinen ylistys- ja yhteislaulua Lauritsalan kirkossa, Kauppalankatu 1

Mukana Pekka Hautakangas, ystäviä yli seurakuntarajojen.

Järj. Lappeenrannan seurakuntayhtymä ja Kansanlähetys

Nuotiokahveilla on otettu huomioon turvavälit.

KOHTAAMISIA

Nuotiokahvit Sammonlahdessa

SAMMONLAHDEN kirkolla on järjestetty nuotiokahvit kesäaikana joka torstai kello 13-14. Sään salliiessa olemme olleet kirkon pihalla ja sadepilvien uhatessa olemme hakeutuneet turvaan kirkon sisälle. Onneksi kesällä aurinko on näyttäytynyt tasaisin väliajoin ja olemme voineet olla ulkona kauniissa kesäsäässä.

Nuotiokahveilla on nautittu nimen mukaisesti nuotiolla keitetyistä pannukahvista, rennosti mukavasta tunnelmasta, toisten seurasta, yhteislaulusta ja hauskahetistä. Välillä on paistettu makkaraa, nau-

tittu mehua, keksejä ja leivonnaisia sekä mitattu osallistujien tiedon määrää tietokilpailussa. Tällaisille niin sanotuille matalan kynnyksen tapahtumille vaikuttaa olevalle kysyntää. Kevään ja alkukesän poikkeusolojen aikana monella saattoi olla vaikea tavata muita ihmisiä. On hyvä, että siihen on ollut nyt kesällä mahdollisuus pitää kiinni turvallisuudesta. Nuotiokahveille osallistujien joukossa on vakiokävijöitä, jotka ovat paikalla joka kerta säästä ja muista seikoista huolimatta. Osa käy silloin tällöin ja

Nuotiokahveilla on nautittu muun muassa grillattua makkaraa.

joukossa myös näkyy uusia kasvoja. Paikalle voi tulla

kuka vain ja niillä kerroilla, kun se itselle sopii.

Sammonlahden seurakunnan työntekijät ovat niin ikään osallistuneet nuotiokahveille, elleivät muut työttehtävät ole olleet esteenä. Tämä on ollut hyvä mahdollisuus meillemme työntekijöillekin tutustua paremmin seurakuntalaisiin ja vaihtaa kuulumisia heidän kanssaan.

Minusta kirkon perustehtävien hoitamisen ja jumalanpalvelusten pitämisen lisäksi meidän pitäisi suunnata voimavaroja enemmän ihmisten ilmoille olemiseen ja kohtaamiseen.

Pasi Riepponen

Saavutettavuutta huomioidaan myös verkkopalveluissa

VERKKOPALVELUJEN saavutettavuudella tarkoitetaan sitä, että informaatio on kaikkien käyttäjien saatavilla heidän mahdollisesta toimintaesteestään huolimatta – eli oikeudenmukaisuutta ja yhdenvertaisuutta digitaalisissa palveluissa.

Taustalla EU-direktiivi ja laki

Laki digitaalisten palvelujen tarjoamisesta astui voimaan 1.4.2019. Lain tarkoituksena on parantaa jokaisen mahdollisuuksia käyttää digitaalisia palveluja yhdenvertaisesti. Velvoite saavutettavuudesta koskee erityisesti julkisia palveluja tuottavia tahojia.

Kirkko on osa yhteiskuntaa. Valtion lainsäädäntö ja sopimukset koskevat myös kirkkoa ja seurakuntia. Yhteiskunnan julkiset palvelut tulee suunnitella kaikille sopiviksi ja ympäristö esteettömiksi.

Myös kirkon verkkosivustojen on oltava saavutettavuusvaatimuksien mukaisia. Laki koskee myös ulkopuolisilta palveluntarjoajilta hankittuja verkkopalveluja esim. verkossa julkaistavat seurakuntalehdet. Esim. Seurakuntater-

vehdys on saatavilla myös näkövammaisille tarkoitettuna äänijulkaisuna. Saavutettavuus verkkopalveluissa tarkoittaa mm. seuraavia asioita:

- Sisällön pitää olla ymmärrettävää ja kielen selkeää.
- Sivustoilla olevat liitetiedostot (pdf, word, excel, powerpoint) on oltava saavutettavia.
- Jokaisella verkkosivustolla on oltava tekstivastine.
- Sivustoilla olevat videot ja podcastit on tekstitetävä.
- Verkkopalvelun pitää olla toteutettu teknisesti oikein, jotta esimerkiksi ruudunlukukohtainen tulkinta rakenteen ja sisällön oikealla tavalla.
- Jokaisella sivustolla pitää olla saavutettavuusseloste.

LAIN saavutettavuusvaatimukset perustuvat käytännössä kansainväliseen WCAG 2.1 -ohjeistukseen. Lappeenrannan seurakuntayhtymän verkkosivuilla www.lappeenrannan-seurakunnat.fi saavutettavuudesta käynnissä, saavutettavuusseloste saatavilla 23.9.2020.

Saavutettavuusohjelmalla kohti yhdenvertaisuutta

Suomen ev.lut. kirkolla on oma saavutettavuusohjelmansa, joka tähtää parantamaan kaikkien ihmisten mahdollisuutta osallistua ja olla osallisina toimintaan. Saavutettavuutta ja esteettömyyttä parannetaan moni eri tavoin ja keinoin, joista verkkopalvelujen saavutettavuuden huomiointi on yksi.

• <https://evl.fi/plus/> yhteiskunta- ja kirkko/ saavutettavuus

SAAVUTETTAVUUS nousee itse asiassa teologian ytimeksi, onhan kirkko olemukseltaan kaikki huomioon ottava. Kristinuskon sisällöstä on kirkon verkkosivuilla tietoa muun muassa viittomakielellä, selkokiellellä ja selkokuville.

• <https://evl.fi/etusivu>

► *Lähde: Kirkkopalvelujen verkkosivusto (noudettu 2.9.2020)*
► *Kysy tai anna palautetta www.lappeenrannan-seurakunnat.fi sivuston saavutettavuudesta: viestintäpäällikkö Eija Fabritius tai verkkosivujen palautelomakkeella.*

Ulkona nukkumisessa käytettiin mielikuvitusta.

Nukuttiin yö ulkona

ELOKUUN viimeisenä viikonloppuna on jo viiden vuoden ajan järjestetty Nuku yö ulkona -tapahtumia. Suomen Ladun organisoimaan tempaukseen on voinut osallistua telttahoitellessa, riippukeinussa keskelellä metsää tai teltassa omalla takapihalla.

Tänä vuonna seurakuntayhtymä järjesti ensimmäistä kertaa oman tapahtuman

Piiluvan leirikeskusten pihiirissä. Osallistujia oli yhteensä kahdeksan, joista kolme nukkui yhdessä puolijoukkueitensa oman teltan puutteessa. Ohjelmassa oli lisäksi saunomista ja nuotiolla rupattelua makkaraa paistaen.

Yönsä ulkona viettäneet **Ulla Maija Hjerpe** ja **Anti Alitalo** kiittelivät kokemusta. Hjerpe sai odotetunsa kokemuksen, hyvin nukutun yön vesisateesta huolimatta. - Enemmän kuin ihmisiä olisi saanut ol-

la mukana jakamassa tämän hienon kokemuksen, sanoa puolestaan Alitalo. He toivat, että tapahtuma saisi jatkua Lappeenrannassa.

Tapahtuman järjestämistä seurakuntayhtymässä pohdittiin jo vuosi sitten edellisen Nuku yö ulkona -tapahtuman jälkeen. Miksi ei Lappeenrannassakin?

Nyt ensimmäisen nuku yö ulkona -kokemuksen jälkeen voi sanoa: ensi vuonakin nukutaan yö ulkona.

TIMO LAMPI

Linja-auto
klo 9.30 Joutseno erikokous
klo 9.30 Kumpulainen ryssä
klo 9.40 Korhunen 10
klo 11 Puhkuri Puhuri

Tapahtuma kaikenikäisille

Matkustan ympäri maailmaa

la 19.9. klo 10-15
Piiluvan leirikeskus

Tuokiokuvia maailmalta
klo 10 Kotini Suomessa (Suomi)
klo 12 Aurangan lemmikit (Afriikka)
klo 13 Hyvälyyden ihmisten maa (Aasia)

Linnavuoren lenkki
klo 10-11.30 (n.5 km)
hetimito-voimavaroja

Arpajaiset

klo 12.30 Paras perintö
Kannattelu, Kivi Mäki (Virola)

klo 14 On koko maailma...
Lähtökortti
Terve IKKUNA maailmalta
Valokuvat, 040 5126 551
(arkkipöytä klo 11-17)

IKKUNA
Tapahtuman tuotto
lähetyksille
(kortit/leikkim)

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺
VALTAKATU 35, VÄLILÄHTYKSEN OULU 040 5126 551

Tule rukoilemaan maamme ja kansamme puolesta

14.9. alkaen joka ma klo 16.30 Saimaa-kokoustilassa, Valtakatu 38, 6. krs.

HAUTAKIVET
KAIVERRUKSET
KULTAUKSET
YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlähteenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

Persoonallinen Pikku Puliikki

PG-fashion

Ritva Vainola
puh. (05) 451 2195
Oksasenkatu 8, Lpr

KESÄMÄEN LEIPOMO
www.kesamaenleipomo.fi

KAHILA MYYMÄLÄ
Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3
Keskusta: Kauppakatu 53, Lappeenranta

Mirjamin Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KAUPPAKATU 47, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi
Suomen Kivivalmistajat Oy:n hautakiviedustus

Palvelua yli 92 vuoden kokemuksella!

Hautaustoimisto ja Kukkakauppa

Tolvanen Oy

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kympp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Messubändi Lauritsalassa

Tule soittamaan tai laulamaan yhdessä musamessubändiin. Harjoitteleme yhdessä erikseen sovittuina aikoina. Bändi esiintyy kerran kuussa musamesseissa. Ota yhteyttä!

Timo Lampinen
p. 040 3126 410 / timo.lampinen@evl.fi

Lauritsalan seurakunta⁺
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

SE AIDOSTI PAIKALLINEN TAKSI

SAIMAA

TAKSI

0200 60 400

1,08 €/puhelu • 1,01 €/min

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Ky

Peltolaudentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41
puh. (05) 451 3449
53100 LAPPEENRANTA

Saimaantie 6
puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Mari Hirvi

Päsevätkö koirat taivaaseen?

jos OLISIT kysynyt tätä viime vuonna, olisin vastannut etteivät. Syynä varmastikin paha koirapelkoni, joka alkoi, kun paimenkoira raateli 13-vuotiaan veljeni henkivierin. Kotikäynnellä pyysin usein viemään perheen koiran toiseen huoneeseen.

Jos lukisin Raamattua kirjaimellisesti, eivät koirat myöskään pääsisi taivaaseen. Siellä siellä sanotaan, että ulkopuolelle jäävät koirat ja noidat, irstailijat, murhaajat ja epäjumalien palvelijat ja kaikki, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat sitä (Ilm. 22:14-15). Mutta tuossa koirilla tarkoitetaan tietyntyyppisiä ihmisiä.

En kuitenkaan lue Raamattua näin. Yksi koira rikkoi luottamukseni lajiinsa ja toinen sen korjasi. Tuo toinen oli 5 kk ikäinen rescue-koira Romaniasta, jonka tyttärenti adoptoi Woffa-järjestön kautta. Koiranpentu oli saanut Romaniassa roskakorikuolemantuumion.

Varauksellisesti tutustuin Kaapo-koiruoliin. Tyttärenti ei laskenut häntä sohvillemme. Mutta jo seuraavana päivänä tajusin nukkuvani koira kainalossa sohvalla. Tämä mamma oli myyty tummille nappisilmille. Koira on li-säksi hyvin tottelevainen ja oppii koko ajan uusia temppuja.

Ylpeänä olen hänen kanssaan käynyt lenkeillä. Paras personal trainerini ikinä Kaapo on myös opettanut niin paljon pyyteettömästi rakkaudesta, uskollisuudesta. Pehmentänyt minut. Koira on hyvä kuuntelija, sielunhoitaja ja mielenvirikistäjä. Korona-aika sujui päivittäisillä koiralengeillä rentoutuen.

Tänä kesänä Kaapo on toiminut lehmuspäpin työparina "Dogmatiikan professorina", sekä kaverikoirana Nuotiokahveilla.

Raamatussa sanotaan, että aikojen lopussa luodaan uudet taivaat ja uudet maat. Eikö hän niissä ole tilaa koirillekin. Isossa Kirjassa on myös sanat "Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra".

Mitä mieltä sinä olet?

MAARIT HIRVI

Kenen lemmikki?

2

Jisse
Rakastaa rauhallisia metsäkävelyjä ja lattialle unohtuneita kasseja.

1

Inga
14-vuotias suomenlapinkoira, harrastaa mielellään retkeilyä ja seikkaluja.

3

Vappu
5-vuotias Vappu on rodultaan Jack Russelin terrieri.

4

Elsa
4-vuotias Elsa on rodultaan suomenlapinkoira.

5

Kisu
8-vuotias kiltti ja seurallinen Kisu tykkää ulkoilla valjaisa.

6

Totti
4-vuotias Totti on pehmeä ja hyväntuulinen kissa, joka on täynnä rakkautta.

7

Pommi
Pommi on 3-vuotias kanariandoggi, joka rakastaa vauhdikkaita metsälenkkejä ja sohvalla löhöilyä.

8

Caesar ja Nero
Skyenterrierit Caesar ja Nero.

9

Kaapo
1-vuotias Kaapo on sekarotuisen rescue-koira Romaniasta. Kaapo harrastaa monenlaisia juttuja ja on jo tunnettu persoona kaupungilla.

A

Ulla Junell
seurakuntapastori

B

Hannu Haikonen
kirkkoherra

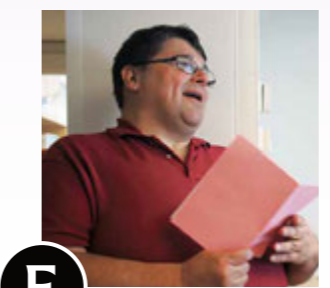
C

Heidi Kunttu
kanttori

D

Eija Fabritius,
viestintäpäällikkö

E

Jukka Hirvi
nuorisotyönohjaaja

F

Heidi Jantunen
lähetyksavastuusihteeri

G

Timo Lampi
nuorisotyönohjaaja

H

Katri Riikonen
pääkassanhoitaja

I

Toni Pussinen
kanttori

6
8
7
9
5
4
3
2
1
F
I
K
E
Oikeat vastaukset:

Lappeenrannan seurakuntien kouluikäisten kerhot 2020-2021

Otamme kerhoissa huomioon väljyyden ja käsihygienian. Kerhot alkavat viikolla 37.

Kaikkiin kerhoihin pitää ilmoittautua ennakoon netissä.

Avoimet ovet

Avoimet ovet 1.-6.-luokkalaisille tiistai- tai torstaihin klo 13-16. Valtakatu 38, 2. krs kerhotila.

Kaakaokerho 1.-6.-luokkalaisille keskiviikkoisin klo 13.30-16. Panssarikatku 1, kerho huone (16.9. alkaen)

Reppulaiset 1.-3.-luokkalaisille maanantaisin ja keskiviikkoisin klo 13-16, Karhuvuorenkatu 19. Lisätietoja: Hanni Tikkanen 040 3126 852, hanni.tikkanen@evl.fi.

Avoimet ovet 1.-6.-luokkalaisille torstaisin klo 12-15.30. Kauppalaan- katu 1, Lauritsalan srk-koti, nuorisotila.

Puuha- ja kokkikerho

Puuhakerho 1.-6.-luokkalaisille maanantaisin klo 16-17 Ristikankaan kerho huoneella, Ristikankaankatu 9.

Puuhakerho 1.-6.-luokkalaisille maanantaisin klo 16.30-17.30 Kivisalmessa Saarenkadun kerho huoneella, Saarenkatu 3.

Arkin puuha- ja kokkikerho 1.-5.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18, Joutsenon seurakuntakeskus Nuorisotila Arkki, Penttiläntie 5.

Pulpin puuha- ja kokkikerho 1.-5.-luokkalaisille maanantaisin klo 17-18, Pulpin seurakuntatalo, Linjatie 11.

Puuha- ja kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18. Kuun viim. kerta klo 17-18.30. Karhuvuoren srk-koti, Karhuvuorenkatu 19.

Puuha- ja kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 18-19. Ylämaan kirkko, Koskentie 1.

Kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 17.15-18.45. Jos ryhmä on iso, kerho jaetaan kahteen osaan. Haapajärven kylätalo, Vainikkalan- tie 765.

Puuha- ja kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille keskiviikkoisin klo 17-18. Kuun viim. kerta klo 17-18.30. Lappeen koulun kuvipaja, Järvinie- tynkatu 2.

Puuha- ja kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille maanantaisin klo 17.30-18.30. Kuun viim. kerta klo 17.30-19.

Puuhakerho 1.-6.-luokkalaisille keskiviikkoisin klo 17-18. Kuun viim. kerta klo 17-18.30. Pontuksen koulun tekstiililuokka, Muukontie 12.

Puuhakerho 1.-6.-luokkalaisille keskiviikkoisin klo 17-18. Kuun viim. kerta klo 17-18.30. Pontuksen koulun tekstiililuokka, Muukontie 12.

Kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 16.30-18. Valtakatu 38, 2. krs kerhotila.

Kokkikerho 1.-6.-luokkalaisille torstaisin klo 16.30-18. Valtakatu 38, 2. krs kerhotila.

Kokkikerho 1.-4. lk pojille maanantaisin klo 16.30-18, Sammonlahden kirkko, Hietakallionkatu 7.

Kokkikerho 1.-3. lk tytöille tiistaisin klo 16.30-18, Sammonlahden kirkko, Hietakallionkatu 7.

Kokkikerho 4.-6.-luokkalaisille torstaisin klo 16.30-18, Sammonlahden kirkko, Hietakallionkatu 7.

Kokkikerho 1.-4.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18.30 Kourulan kerho huone, Katajakatu 12.

Puuhakerho 1.-6.-luokkalaisille torstaisin klo 17-18. Kuun viim. kerta klo 17-18.30. Parkkarilan kerho huoneella, Parkkarilankatu 28.

Liikunta

Salibandykerho 1.-3.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18, Joutsenohalli, Penttiläntie 17.

Salibandykerho 1.-3.-luokkalaisille torstaisin klo 16-17 Kimpisen lukion yläsali.

Salibandykerho 4.-7.-luokkalaisille torstaisin klo 17-18 Kimpisen lukion yläsali.

Liikuntakerho 4.-7.-luokkalaisille maanantaisin klo 17-18 Sammonlahden palloiluhalli, Ruskonlahden. 7.

Liikuntakerho 1.-4.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18 Lavolan koulu, Lavolankatu 16.

Säbä-pelikerho 1.-6.-luokkalaisille maanantaisin klo 15.45-16.45 Myllymäen koulun sali, Hiessilankatu 10.

Säbä-pelikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 16-17 Lappeen koulun sali, Järvinie-tunkatu 2.

Säbä-pelikerho 1.-6.-luokkalaisille torstaisin klo 17-18 Kasukalan koulu, Vainikkalan- tie 171.

Pelikerhot torstaisin: klo 17-18 (0-3. lk), klo 18-19 (4-6. lk), klo 19-20 (7-9. lk), Ylämaan koulun sali, Aapstie 1.

Säbäkerho 1.-3.-luokkalaisille torstaisin klo 17-18 Kanavansuun sali, Tukkimiehenkatu 1.

Säbäkerho 4.-7.-luokkalaisille torstaisin klo 18-19 Kanavansuun sali, Tukkimiehenkatu 1.

Muut

Kepparikerho 1.-6.-luokkalaisille keskiviikkoisin klo 16.30-18. Valtakatu 38, 2. krs kerhotila.

E-pelikerho 6-7.-luokkalaisille maanantaisin klo 16.30-18. Nuorten Kymppi, Kirkkokatu 10 B.

Ura-autoradan kerhot alkavat myöhemmin, kun radan muutto on valmis.

Legokerho 1.-6.-luokkalaisille maanantaisin klo 17-18.30. Kauppalaan- katu 1, alakerran kerhotila.

E-pelikerho 1.-6.-luokkalaisille tiistaisin klo 17.30-19.00. Kauppalaan- katu 1, alakerran kerhotila.

Askarteluterho 1.-4.-luokkalaisille tiistaisin klo 17-18.30. Kauppalaan- katu 1, Lauritsalan srk-koti, nuorisotila.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen lappeenrannanseurakunnat.fi

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

AAMUKAHVILLA

Pappilan kasvatti Jaakko Orkamaa 90 vuotta:

”Pappilan poikaa ei kiusattu koulussa”

MONESSA mukana ollut lappeenrantalainen rehtori **Jaakko Orkamaa** haluaa tapaamisessamme ja haastattelussamme puhua entisajan pappilakulttuurista. Miksikö? Siksi, että hän kasvoi papin poikana pappilassa ja siitä ajasta muodostui merkitystä koko hänen elämälleen. Jaakko Orkamaa eli lapsuudessaan ja nuoruudessaan Sonkajärven, Raahen ja Kuusankosken pappiloissa. Lappeenrantaan hän kotiutui vuonna 1961. Hän täytti syyskuun lopussa 90 vuotta.

– Kiitän Jumalaa siitä, että synnyin pappilaan, toteaa Jaakko lyhyesti ja selväsanaisesti Torilinnan Saga Care -palvelukodin viihtyisän huoneiston pöydässä.

– Pappilat eivät olleet vain papin asuntoja, vaan sellaisia virka-asuntoja, joista seurakuntalaiset saivat erilaisia palveluja. Sieltä sai virkatodistuksen, siellä toimitettiin kasteita ja pidettiin seurakuntahallinnon kokouksia. Vappuna pidettiin aina seurat kun papiston virkavuosi alkoi vapusta. Pappilassa kuunneltiin ja pyrittiin auttamaan synnintunnossa olevia ihmisiä. Joku saattoi kolkutella oveen aivan yön tunteinakin, jolloin papin oli noustava auttamaan tällaista ihmistä, muistelee Jaakko.

Pappilat rakennettiin keskeisille paikoille, johon ihmisten oli helppo tulla. Ne olivat hengellisyuden keskuksen lisäksi myös henkisiä keskuksia. Silloin ei ollut seurakuntakeskuksia.

Jaakko Orkamaan kertomana pappilat olivat myös paikkakunnan kulttuurivaikuttajia monin tavoin. Niiden kalusto, astiasto, seinillä olevat taulut ja muun muassa soittovälineet tulivat monille pappiloiden kautta tutuksi. Kaverini kertoi esimerkiksi kuinka hän kuuli ensimmäisen kerran pianon äänen pappilassa.

Opittiin työt ja tavat

Asukkaana ja pappilassa arkipäivää eläneenä Jaakko muistelee miten siellä opittiin tavat ja työt. Opittiin siivoamaan, pyykinpesua, puutarhan hoitoa sekä ruoka- ja käytöstapoja. Näillä kaikilla asioilla on ollut iso merkitys hänen

myöhemmässä elämässään. Kuten myös kristillisyydellä jonka hän sai sieltä.

– Pappilaan pyrkivät myös nuoret naiset kotiapulaisiksi, koska ne olivat heille sen ajan ammattikursseiksi, missä oppivat kotitaloustyöt. ”Pappilanpiiat” olivat avioliittomarkkinoilla kysytyjä ja haluttuja naisia. Valveutuneimmat heistä pyrkivät ja pääsivät sitten diakonissakouluun. Raahen ajoilta muistan kun meillä oli sukulaisia Amerikassa ja he toivat käydessään sieltä tuliaisiksi nylonsukkia. Ne olivat Raahen ensimmäiset nylonsukat ja ihmettä monille naisille.

”Pappilassa kuunneltiin ja pyrittiin auttamaan synnintunnossa olevia ihmisiä.”

JAAKKO ORKAMA

Tavallinen kysymys ”Pappilan Jaskaksi” nimitetylle Jaakolle kaverien keskuudessa oli, että onko sinun pakko käydä kirkossa?

– Ei ollut pakotettu, mutta veloitettiin kyllä käymään ja siinä on pieni ero. Kirkossa käynnistä tuli sitten kutsumus jota olen toteuttanut koko elämäni. Ei minua mitenkään kummallisena kaverina pidetty ja sen muistan etten kokenut esimerkiksi minkäänlaista koulukiusaamista koskaan.

Yhteiskunta ja seurakunta

Jaakko Orkamaa muutti perheineen Lappeenrantaan vuonna 1961. Vanhemmat olivat Lappeenrannassa eläkkeellä ja he hoitivat perheen lapsia. Jaakko ja **Sinikka**-vaimo heitä. Hyöty oli molemminpuolinen. Seurakunnan ja kaupungin asiat tulivat Jaakolle sitten kiinnostuksen kohteiksi. Seurakuntaan Jaakolla oli vilkkaimmillaan yli kolmekymmentä kosketuspintaa.

Jaakko Orkamaalla on monia muistoja elämästään ja pappiloissa kasvamisen ajoilta. Kuvassa taustalla oleva hänen äitinsä tekemä seinäryjy on ollut monen pappilan seinällä.

– Poliittinen toiminta alkoi kun käteeni lyötiin prosyyri, jossa sanottiin että materialismi uhkaa maailmaa ja kansoja. Se vastasi ajatus- ja aatemaailmani filosofiaa. Samoihin aikoihin perustettiin Kristillinen liitto – puolueena, jonka toimintaan lähdin. Saimme vaaleissa hyvin ääniä. Kärkiniminä olivat **Hilkka Häkkinen**, **Marjatta Laakko** ja Jaakko Orkamaa. Yksi heistä sai viidenneksi eniten ääniä, muistelee sittemmin 16 vuotta kaupunginvaltuustossa istunut Jaakko.

Hän toimi myös kaupunginhalituksessa.

– Se oli mielenkiintoinen maa-

ilma. Ystävystyttiin monien edustajien kanssa yli puoluerajojen. Loppujen lopuksi sain sieltä enemmän kuin menetin, naurahtaa hän.

Työura oli Jaakolla opettajan ja rehtorin työtä. Työurasta tuli pitkä. Opettajapula oli heidän tullessaan Lappeenrantaan kova. Jaakko valitsi kolmesta rehtorin viran paikasta tyttölyseon, koska sai asunnon mukana. Tyttö- ja poikalyseot yhdistettiin vuonna 1960 yhteislyseoksi. Sitten tuli Kimpisen koulu ja iso uudistus – peruskoulu, joka oli suuri yhteiskunnallinen muutos. Eläkkeelle hän jäi vuonna 1990. Viimeisenä työpäivänä Pelastuslaitoksen nostolava-auto las-

ki Jaakon Kimpisen koulun ylimmästä kerroksesta ja vei kotiin.

Kristillinen elämä ja yhteiskunnan tapahtumien seuraaminen jatkuu Jaakolla edelleen 90 vuoden iästä huolimatta virkeästi Sagapalvelukodissa. Sinikka-vaimo on poissa. Yhteistä avioliittoelämää heillä oli 62 vuotta. Heille syntyi kaksi poikaa ja tyttö. Lastenlapsia Jaakolla on seitsemän. Lopuksi hän painottaa kristillisyydessämme tärkeää asiaa.

– Elämämme tärkein kysymys on se, että Kristus on meidän armomme.

KEIJO MARTIKAINEN

SEURAAVA SEURAKUNTATERVEHDYS

ilmestyy ES Keskiviikon välissä **keskiviikkona 25. marraskuuta**.

Joulunumerossa luvassa jouluisia aiheita ja joulunajan tapahtumalistaus. Kerromme myös muun muassa diakoniatyöstä Lappeenrannassa.

Voit lähettää Lukijalta-palstalle aineistoehdotukset osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi 2.11. mennessä.

Kotisivuiltamme lapeenrannanseurakunnat.fi löydät blogeja, uutisia ja tietoa toiminnastamme. Myös Seurakuntatervehdyksen aiemmat numerot sekä palautelomake löytyvät sieltä.

Löydät meidät myös somesta: Facebook Twitter, Instagram ja YouTube.

Hyvää syksyä!

